

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhastós petitor egyszeri hirdetés 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilvántartás: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 59. szám, Kösch Árpád könyvnyomató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

Széchenyi-körünk közgyűlése alkalmából.

Húsz hosszú évnek képezte zárókövét Körünk most tartott közgyűlése.

Húsz hosszú évnek, a melynek kedvezőtlen, viharos napjai hol meg-megtépni igyekeztek azt a tiszta lobogót, a mely köré 1878-ban annyi lelkesedéssel és annyi vérmes reménnyel sereglettünk, — hol pedig a tiszta ég verőfényes sugárai ragyogtak annak fodrain, azoknak a diadaloknak a képében, a melyeket kivívni sikerült s abban az elismerésben és megbecsültetésben, a melyet olyan széles körben kiérdemelt.

Nincs okunk arra, hogy eltitkoljuk azt a nemes büszkeséget, a mely keblünket eltölti, most, a mikor a Körnek eddig megfutott pályájára s a jelenben elfoglalt helyzetére tekintünk. Különösen nincs okunk erre minékünk, a kik itt állottunk húsz hosszú év előtt ennek a féltett gyermeknek, annyi szorongó gonddal őrizett, bölcsőjénél, — a kik láttuk annak évről-évre fokozódó erősödését és felvirágzását, — a kik átéltek a sok nehézség aggodalmait, a melyekkel indóként meg kellett küzdenünk s a kik — épen ezért — mondhatlan örömmel és lelkesedéssel ismerhetjük be ma is azt, hogy erre a zseniális szervezettel megteremtett közművelődési egyesületünkre határozottan szüksége volt vármegyénk és mindenekelőtt városunk társadalmának s hogy ezt a szükségletet a legteltesebb elismerésre méltó módon fogta fel művelt közönségünk maga is, — oly mértékű támogatással ajándékozván meg ezt az együletet, a melyet egy igazán művelt, hazafias közönségtől ily elsőrangú fontosságú cél, — mint a milyen a Körünk előtt álló, — csak remélhet s a milyennel széles egész hazánk közművelődési egyesületei alig dicsekedhetnek.

Hiszen csak e napokban olvashattuk egyik fővárosi kulturegyletünk évkönyvében, a hazai közművelődési társulatok egyesülésére vonat-

kozólag tett javaslat indokolásában azt, hogy: «ez egyesületek a megalapítás után magukra vannak hagyva; a közönség napirendre tér fölöttük s csekély kivétellel kénytelenek tengődni; nagy szerencse, ha hébe-korba magukról némi életjelt adni képesek...»

Milyen édes öröm, milyen nemes büszkeség nekünk teljes önérettel reámutathatni arra, hogy ezeknek a szomorúan hangzó szavaknak igazságát mi magunkra nézve nem fogadhatjuk el! Mily nemes büszkeséggel mutathatunk reá arra, hogy Körünk működési évadja alatt úgyszólván nap-nap mellett jelét szolgáltatjuk annak, hogy élünk és pedig lelkesedéssel, kitartással, buzgalommal telten! Mily nemes büszkeséggel mutathatunk reá arra, a mi kétségtelenül a legszebb, a legkésebben szóló bírálat ügy Körünkre, mint magára közönségünkre is, hogy közönségünk velünk szemben nem ismeri a «napirendre-térést», hanem ellenkezőleg, folyton fokozódó rokonszenvvel, bizalommal és támogatással karolja fel ügyünket és törekvéseinket, a melyeket már teljesen megszókt a magáéink tekinteni!

Milyen édes öröm látnunk azt, hogy Körünket ismerik és pedig előnyösen ismerik nem csupán vármegyénk területén, a melyet nemes céljaink előmozdítására szentelt tevékenységünkkel, — vidéki választmányaink útján, — csaknem egészen működésünk körébe tudunk olvasztani, hanem ismerik már széles az egész hazában is, melynek kiváló írói és művészei elismeréssel szólnak közönségünk műértelméről és Körünk céljai iránt való őszinte lelkesedni tudásáról s a melynek a messze távolban is alig van közművelődési egyesülete, mely alakulásánál zsinórmértékül, vagy alapul való vétel végett, alapszabályainkat tőlünk el ne kérné.

Közönségünknek ez igazán eléggé sokra nem becülhető lelkesedése mellett, épen ezzel egyenlő értékű tényező gyanánt kell kiemelnünk az egylet tisztviselőkarának hasonló lelke-

sedését, odaadó, önfeláldozó buzgalmát, a mely — kizárólag a híven teljesített kötelesség öntudatának megjutalmazására számítva — annyi áldozatot hoz a tekintetben, hogy Körünket arra a színvonalra emelje, a melyen közönségünk ezt pártolására méltónak tudja találni! Csak vessünk, elfogulatlan szemekkel, egy pillantást a Kör belső életébe, csak számláljuk meg azokat az órákat, a melyeket az egylet tisztviselői az egyleti ügyek szolgálatában kifejtett nehéz és gondteljes munkában fáradozva töltenek s akkor jóleső érzéssel fogunk visszagondolni azokra a szép szavakra, a melyeket a Kör nagyérdemű megalapítója intézett volt egyletünkhöz, mikor a húsz éves évforduló alkalmából hozzá küldött üdvözlő-iratunkra válaszolva, ezt mondotta: «egyúttal ennek az üdvözlőnek viszonzása kedvező alkalmat nyújt nekem arra, hogy kifejezzem újra legmelegebb elismerésemet és nagybecsülésemet azok iránt a legnagyobbbbrészt még ma is áldásosan működő tényező iránt, a melyek Körünk életét a húsz év előtti szerény kezdeményezéshez képest valóban alig várt virulásra tudták emelni!»

Mindezt pedig nem magasztalásképpen mondtuk el a mai napon, Körünk e jelentőség-teljes közgyűlése alkalmával!

Magasztalásra ennek az ügynek a szolgálatában valóban *senkinek sincsen és nem is lehet szüksége!* Hiszen a legnagyobb dicsőség, a legnagyobb érdem, a legnagyobb megtiszteltetés magában véve az, ha ezeknek az ügyeknek csak a legkisebb szolgálatokat tehetjük!

Ennek hangsúlyozására mondtuk el az elmondottakat!

Igyekezünk egész szívvel, egész lélekkel kivenni részünket valamennyien ebből a dicsőségből, ebből az érdemből, ebből a megtiszteltetésből! Ne tartson egyikünket se vissza semminemű tekintet attól, hogy ennek a mindnyájunknak és mindenekelőtt édes hazánknak és nemzetünknek üdvére rendelt egyletnek támogatói legyünk! Ne tartsanak vissza külö-

AZ „EPERJESI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Az erdei dalokból.

A csalogánydal.

Tiszta, kedves csalogánydal
Szól az erdőmélyen,
Elmerengve hallgatom a
Holdas alkonyjében.

A csalogány hangja, mintha
Bús szívemhez szólna;
Mintha dalos szívében az
En bánatom volna.

Mikor az...

Mikor az éji hold Olyan sötét, rideg
Felhők közé kerül, Akkor az éjszaka,
S a zord ég tengerén Mint a szív, ha letűnt
Csillagfény nem derül: Szerelme csillaga.

Én vagyok...

Szerelmem, barátság
Mind elhagyta engem,
Egyedül a remény
Vigasztalja lelkem.
Én vagyok talán a
Reménységnek fája;
S bús szívem a fának
Hervadó virága.

Libertinyi.

Sejtelek, álom és való.*

Írta: Molnár Maria.

Nagy a természet, tartja benne
Két dús világ egymást ölelve;
Ez feltűnő képben, alakban,
Az légszerű és láthatatlan.

Az ember nem lehet magában,
Mellette titkos társaság van.
A szellemeknek társasága,
Ki jó az emberhez, ki bántja.

Melléd ülnek, lépted kísérik,
Látják dolgod, hallják beszédid.
Még éjjel is melletted állnak,
Reád hajlanak, intézik álmaid.

Ne kívánd, hogy csak pillanatra
Légy e társaktól elhagyatva;
Ki mellett ők nem állnak örül,
Elzibbad lelke és megörül.

(Tompa.)

Eme láthatatlan, csodás szellemvilág, mely körülöttünk van s felettünk lebeg a finom elemekben, melyet érzékeinkkel fel nem foghatuk, de létezését sejtjük. Sejtjük az éjszaka csendjében, a midőn lassú, méla hangok zendülnek s halnak el, majd egy megrendülést, majd pedig delejes átborzadást érzünk. Egy titkos hatalom csodás ereje ez!

Ez a titkos erő, a teremtető szellem érintkezésbe hoz bennünket azzal a szellemvilággal, a melyhez tartozunk, melylyel lelkünk rokon, mely az Istenségének szétröppent szikrája s melyet a halandó teljes öntudatban meg nem láthat soha! De érzi, sejtí a természet titkában, midőn hallgatja a Mindenség szózatát, az éj, a nap, az ég s a föld beszédeit. Érzi és sejtí az éj költészetében, melynek csendessége sejtelmeket ébreszt

* Az Eperjesi Széchenyi-kör magyar-irodalmi szakválasztmányának 1899. évi január hó 18-iki háziestjén tartott felolvasás.

s édes aléltságot hoz az idegekre, álomba ringatja. Érezi és sejtí az álomvilágban, a mely oly rejtélyes, olyan érthetetlen.

Elvezet bennünket álomlátásunk a szomorú tájakra, bús képeket mutat a lehajló fűzek gyászos árnyékában, hol kedveseinkkel beszélget halkán a méla síri szellő. Mintha ébren volnánk: könnyezünk, zokogunk.

Öntudatra hoz az ébredés s csak pusztá káprázat volt minden. De megfoghatatlan titka az álomnak... ime a kisírt szem s a csillogó könnyek megmaradtak.

«... Álmainkat éjente festi égi kéz,
Az álom ablak, melyen által lelkünk szeme jövőbe néz.»

A költő szavai visszhangra találnak lelkünkben; azoknak igazságát mindnyájan érezzük.

Oh hány édes-anya látta álomában a gonosz szellemeket, a kik a távolban ártatlan gyermeke hófehér lelkéhez közeledtek, hogy azt magukkal rántsák a bűn és gonoszságnak sötét örvényébe! És az anyai szív megérezte álomában, megsejtí a veszélyt; kétségbeesetten susogja ajaka: Ne, óh ne menj oda, mély vízfenék van ott, hová a napugár be nem hathat soha!

Hol van hát a bölcsész, hol a lélekűbívár, a ki behatol az álom titkaiba?

Pihenésünk közben a képzelő-erő egyedül szárnyal el, vagy elszáll vele a szeretetnek fényé és behatol oda, hová érzékeink el nem hathatnak a távolság miatt — bár gondolatainkban szüntelen ott vagyunk! Es a szeretet, ez a mindenható erő, felébreszti-e az alvó értelem egy parányi szikráját, hogy lássa a veszélyt és érezze ott a bánatos gondokat.

Éber állapotban az álom titkait felfogni nem bírjuk; tagadni sem merjük.

Eljő a néma éj, álomra csukódnak szemek, nem tudunk magunkról semmit, pedig lelkünk folyton munkál. Hányszor történik, hogy valamely nagy dolgunk elintézésében habozunk; nem tudunk határozni sehogy.

Jelen számunkhoz egy iv melléklet van csatolva.

nösen az esetleges személyes tekintetek se! Hiszen ilyen czélok szempontjából a személy nem lehet semmi más, csak *eszköz*, a mely, ha a czél felvirágoztatására üdvösen hatni tud, megbecsülendő, bárki legyen is, — s a mely, ha a czélnak ártalmára, akadályozására van: mellőzendő, bárki legyen is!

Gondolkozunk így valamennyien Körünk — e szeretett kedves otthonunk — felől szüntelen s akkor nemes önértéssel fogjuk azt kívánhatni, hogy vajha minden hazai köz-művelődési egyesületünk a mienkhez lenne hasonló, mert hiszen ekkor mielőbb beteljesülne eszményképünknek: a legnagyobb magyarnak az a jelmondata, a mely az ő dicső nevével együtt ott ragyog a mi tiszta lobogónkon, az, hogy:

«Magyarország nem volt, hanem *lesz!*»
(—h.)

Részvénytársulataink üzleti jelentései.

I. A Nagysárosi Múmalom-Részvénytársaság 1898. évi zárszámadása.

Hazánk kereskedelmi mérlegében 80 millió frtot képvisel legnagyobb kiviteli cikünk: a liszt. Ezért csakis jelszó örömmel olvashatja a magyar közgazda ezen kedvező számadás sorai között, hogy a dicsőség, a melyet nagyipari malmaink a magyar ipar «Keletre magyar» jelszava ellenére a nyugati iparállamokban a magyar névnek és értelmességnek szereztek, most jobban ragyog, mint valaha, mert azt most a külföld hasonló vállalataival felvett versenyben vívják ki. Nyugat-Európa, sőt Amerika is, melynek Minneapolis nevű városát a budapestivel egyenlő őrési rendszerű és jelentőségű malomipara miatt «amerikai Budapest»-nek hívják, nemcsak eltanulta tőlünk a lisztgyártás leg-tökéletesebb és legolcsóbb módját: az egész világ által magyar találmányként tisztelt gríz-őrési rendszert, mely aranykalászszal ékes rónaságunk aczélos búzájából, 20—24% korpanak kiválasztása mellett, a világ leg-felhebb, legtapálódóbb, legizletesebb és teljesen kormamentes lisztjét varázsolja elő, hanem a búza feldolgozásával járó tekintélyes gazdasági haszon kedvéért ezen iparágat, lisztünkre vetett vámmal is, meghonosítani törekszik. S ebbeli törekvését előmozdítja maga az őrési rendszer is, a melylyel a liszt minőségének osztályozására és liszt-keverésre legalkalmasabb voltánál fogva a kevésbé kitűnő búzából is kitűnő liszt nyerhető. És lisztünk ezen akadályversenyben győz! Győz; mert jobb a külföldi jónál s mert a jobb mindig erősebb, mint a jó.

Ezen győztes múmalomok között van a *Nagysárosi Múmalom* is, hazai iparunk egyik büszkesége. Ilyképen az a 100,928 frtnyi nyereség, melyet 1898-ban 245,602 mm. búza és 7392 mm. rozs megőrlése által 640,000 frt alap- és 240,000 tartaléktőke segítségével elért: a becsületes munka méltányos jutalma. Jutalma a nagyiparos semmi áldozattól vissza nem riadó azon fáradozásának, hogy a napi 900 métermáza feldolgozására berendezett múmalom mindig azt a külföldön győzedelmeskedő «jobb»-at szolgáltatja és jutalma a nagykereskedő üzleti genialitásának, mely a búzának és lisztnek világszerte árhullámai felett az üzletet biztos kézzel kormányozza. Lisztjét messze földön fogyasztják ugyan, de otthon maradt 1898-iki jó kenyérnek 150 munkás részére 50,000 frtnyi munkabér; «panis et circenses»-re pedig tisztviselői, igazgatósága és felügyelő-bizottsága részére 36,000 frt. És még 689,000 frtnyi

értékű kenyérhez jutottak távolabbi hozzátartozói: az erdész, bányász és gépiparos.

A mezőgazda meg azt köszönheti meg úgy a Nagysárosi Múmalomnak, mint egyáltalában a múmalomoknak, hogy liszt alakjában 77—78 kgos búzákat, a milyen termésünk nagyrésze, kiviszik külföldre, a hol mindig győzünk a nem nagyon szivesen látott liszttel, s a hol a szivesen látott búzával nagy előny-nyel csak akkor jelenünk meg, a mikor aratásunk után rövid ideig csaknem az egyedüli kínálók vagyunk. Külföldre kivitt l-ső osztályú lisztünk — s kivitelünk majdnem kizárólag erre szorítkozik — csaknem versenytárs nélkül áll; ellenben elsősorú búzáknak is, különösen a Csernozom tavasi búzájában, mely olykor a liszt-nyeremény mennyiségére és minőségére búzákat felülmúlja, hatalmas versenytársra talál.

Egyébként a múmalom évi rendes közgyűlését f. évi február hó 15-ikén tartja, melynek az igazgatóság azon indítványt is fogja előterjeszteni, hogy a 19. sz. szelvény beváltására 20 frtot; a «Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet»-nek egy alapítványi helyre 1000 frtot, a nagy-sárosi községi elemi iskolának segély gyanánt 200 frtot, az általános tartalékalapra 10,000 frtot, a tisztviselői nyugdíjalapra 10,000 frtot, végül az osztalék-tartalékalapra 15,728 frtot megszavazzon. Azonban a legteljesebb elismerést ezen jeles vállalatnak a közgazdaság szavazza meg!
(—J)

II. Az Eperjesi Bankegyletnek, egyik kiváló pénzügyintézetünknek jelentése fekszik előttünk a XXX-ik (huszonkettedik) üléstől. A kevésbé kedvező eredménnyel juttalmazó üzlet jelenségeiből kiemelendők az előző naptári év rossz természetű viszonyai, a melyek éreztették hatásukat a pénzügyintézet életében és a világ nagyobb piacain észlelhető ritka mértékű kamatláb-emelkedés, mely a tőzsdére, annak értékeire és az üzletvilágra egyaránt békítő hatással volt. Ezek a kétségtelen körülmények kedvezőtlen hatást gyakoroltak a pénzügyintézet s az értékpapírok jövedelmét 561 frt 50 krral apasztották, mely összeget a váltótárcaiban észlelhető 975 frt 46 krmly vesztesség szaporította. Az egyet kamathátralékokban lévő követelése azonban tetemes összeget tesz ki, a mit a jelen üzlet eredményeinek megállapításánál számításba nem vettek, hanem a következő üzlet javára hagytak fenn. Sajnálatos emlékezik meg az igazgatóság jelentése *Tomka Agost* felügyelő-bizottsági tag haláláról, kinél helyére dr. *Lakner Árpád* póttag lépett, valamint *Windt Lajos* egyetli pénztárosnak, a 25 év óta kiválóan lelkiismeretes tisztviselőnek súlyos megbetegedésétől, a melynek következtében nyugdíjba való vonulásának kellett bekövetkeznie. A betétek összege 1,875,001 frt 29 kr. volt, a melyből az év végén 1,141,661 frt 27 kr. maradt fenn; a váltótárca összege 2,518,914 frt 37 krt tett ki, a melyből az év végén 531,554 frt 82 kr. maradt; a kézzialogok összege 42,669 frt 87 krra rugott, a melyből az év végén 24,941 frt 23 kr. maradt; az ingatlanokra adott kölcsönök összege 355,056 frt 44 kr. volt, fennmaradt belőle az év végén 303,861 frt 37 kr. Az értékpapír-állomány összege 126,553 frt 78 kr. volt, melyből 75,528 frt 89 kr. maradt fenn követelés gyanánt. Az intézet tulajdonában lévő értékpapírok összege 77,607 frtot tesz ki. Folyószámlabeli forgalom 2,696,521 frt 99 kr.; bizományi üzlet forgalma 419,482 frt 36 kr.; szelvényeket beváltak 86,393 frt 29 kr. értékben; érczép vásároltak 7355 frt 38 kr.-on. A nyugdíj-alap, az év végén 59,343 frt 60 krt tesz ki. Tiszta üzleti nyereségy volt 17,922 frt 43 kr., melyből a 2500 drb 22-ik számú szelvénynek 7 frttal való beváltását és a 422 frt 43 krmly feleslegnek a következő üzlet javára való átvitelét javasolják. A jeles pénzügyintézetnek rendes közgyűlését 1899. február 22-ikén d. u. 3 órakor fogják megtartani a vármegyei tanácskozási termében, melyre a részvényeseket *Szinyei Mersé István* elnök meghívta. A gyűlés tárgyai lesznek: Az igazgatóság és a felügyelő-

bizottság jelentései és a mérleg előterjesztése; az osztalék megállapítása; három igazgatósági tagnak és a felügyelő-bizottságnak megválasztása.

III. Az Eperjesi Villamvilágítási és Erőátviteli Részvénytársaság igazgatóságának és felügyelőbizottságának az 1898. üzletéről készített évi jelentése és zárszámadása a napokban szintén megjelent. Fényesen igazolja ez a jelentés azt, hogy mennyire szükség volt Eperjesen erre a nagy jövővel kecsegtető vállalatra; valamint igazolja azt is, miszerint ez a vállalat oly szakértelemmel s szerencsésen van szervezve, vezetése hozzáértő, gondos kezébe letéve, hogy a realitás minden kellekével bír s további kiépítése nemcsak hogy indokolt, de városunk fejlődésének elsősorú érdekében is áll.

A jelentés reámutat azokra a nehézségekre, melyekkel a vállalat természeténél fogva, mindeztideig megküzdni kényyszerítve volt, reámutat a kezdet kezdetén lépten-nyomon felmerült nehéz körülményekre, a súlyos kötelezettségeket tartalmazó alapszabályokra, de egyúttal elmulasztatlan kötelességből s minden szerénytelenség nélkül emeli ki azoknak érdemeit, a kik becsületes törekvésükkel, önzetlen buzgalommal a legnagyobb megpróbáltatás idejében csüggedetlenül kitartottak s fokozott igyekezettel értékesítik tudásukat a vállalat vezetésében a jelenben is. Nem csekély fontosságú volt a vállalat életképességének fokozására a múlt évben keresztülvitt s kiválóan üdvösnek bizonyult az a reform, mely az egységes vezetés érdekében, a folytonosan távoluló üzletkörnek megfelelőleg, teljesen indokoltan, a társaság élére egy kiválóan megbízható, szakképzett s fáradszátlan tevékenységű vezérigazgatót állított s a transzmisszió meghosszabbítása és az új 50 Ampéres-dinamógép felállítását a vállalat áramfejlesztő képességét mintá-nívóra emelte.

De a számok legmeggyőzőbben bizonyítanak: Bevétele volt az 1897. évi nyereség-maradvánnyal együtt 32,286 frt 18 kr., ezzel szemben kiadás 19,151 frt 55 kr. A nyersjövodelem tehát **13,134 frt 63 kr.** A vállalatnak fentebb említett, súlyos anyagi kötelezettségeket tartalmazó, alapszabályai értelmében, a nyers-jövodelemből leiratott: Értékesítési tartalékalapra 5415 frt 15 kr. Első szervezési költségre 325 frt. Szerszám és berendezési számlából 169 frt 82 kr. Behajthatlan követelésre 92 frt 14 kr. Részvénytörlesztési alapra 691 frt. Általános tartalékalapra 266 frt 21 kr. Segély-és jutalomalapra 197 frt 9 kr. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jutalekra 722 frt 65 kr. Összesen 7879 frt 6 kr. A tiszta nyereség tehát **5255 frt 57 kr.** s ennél fogva az igazgatóság, illetve a felügyelő-bizottság a 4-ik számú szelvénynek 5 frtjával leendő beváltására 5000 frtot fordítani javasol; míg a fennmaradó 255 frt 57 kr. új számlára vezetendő.

A társaság rendes közgyűlését február hó 15-ikén délután 4 órakor a városháza tanácstermében tartja, melynek tárgysorozatóról lapunk hirdetés rovatban részletes tájékozás nyerhető

Vármegyénk és városaink.

Vármegyénk árvaügyeinek állapota. Vármegyénk közigazgatási bizottságunk január hó 14-ikén tartott ülésében *Üss Antal* árvaszéki elnök felette becses és érdekes adatokat tartalmazó évi jelentést terjesztett elő Sárosvármegye árvaügyének 1898. évi állapotáról, melynek adatait eddig a közlendők sokasága miatt közölnünk nem lehetett. A nagy gonddal kidolgozott részletes jelentésből most hozzuk a következő adatokat: A törvények végrehajtása akadályokba nem ütközött; gyámügyi közigazgatásunk és jogszolgáltatásunk terén törvényhozási vagy kormányintézkedések szüksége fenn nem fogott. Szervezeti hiányok nem voltak és a kerületi beosztás megfelelő volt. 1897. év végével gyámság alatt maradt 6192, 1898. évben gyámság alá került

Lefekvésünk előtt ezerféle gondolat cikázott agyunkban; mindannyit elvetettük, meg újra fölvetünk s ime felébredésünkkor határoztunk; — oly biztosan, mintha máskép nem is tehetünk volna, mint azon pillanatban elménk és szívünk tanácsolta. Azt szokták mondani: az álom jó tanácsot ad. Vagy: «Gondold meg jól, aludjál rá egyet!»

Vajjon nem az álmainkat őrző szellemek érintkeznek-e velünk szenderegésünk közben?

Felébredésünkkor legjobbak vagyunk. Legnagyobb bennünk a jóakarát mások iránt, engesztelődés, megbocsátás, kötelességérzet, pontosság, rendszeret. Talán a látatlan szellemek közelében tisztult meg lelkünk a földi gyarlóságtól?

Midőn a kétségbeesés zavaros hulláma már-már fejkünk ér, elborítom készül: öntudatunk merev, mentő eszközökre még csak gondolni is képtelenek vagyunk. Kétségbeesésünk közepett villámgyorsasággal szállagunkba a szabadulás gondolata: Isten sugallata!

Elbolyong lelkünk a gondolat mezején; édes mézet szí, hogy a kebel világát gazdaggá, nagygyá és magasztossá tegye. Túljár a felhőkön, az ábrándok tágas, nagy birodalmában; mindenütt új tájat lát, új, meg új fény lobban magasra előtte. S a szerzett kincseknek birtoka egy varázsképpé alakult benn. Mint a hangszer, melyben a búbajos hangok némán jelennek: e rejtélyes varázsképpé csodás titkokat fed, a melynek mélyéből érzelme, vágyak és eszmék keletkeznek. Lelkünk látnok lesz s e magasztos hangulat sejtő, vágyó reményt, édes ábrándot kelt; megédesíti itt e földi vándorlást; letörli a könnyet; kalauzunk lesz az élet ösvényein; vezéreszillagunk a sötétség éjében s e sivar, földi lét örök hóval fedett kietlen tájáról, a vágyó sejtelmek szárnyain egy kiesebb, szebb vidékre vezet.

Az érzékföltöttek sejtelmek tehát felül emel e mindig korlátozt, gyakran üres, gyakran szomorú valón.

A legmagasztosabb gondolat, érzelm, fensőbb élet és élvezet forrása. Mert csupán a képzelőtehetségen alapul, mint a mely az érzés-ihletéseket föl fogja, megőrzi és új fogalmakhoz köti, kül- és belsőleg neveli, eszményesíti, végre legmagasztosabb röptében magukat az okosság eszméit megragadja s megérezkíti. Ezen alapul a lélek munkássága. Így nyertek íleletet a magas szellemek, így magasultak fel örökéletű alkotásaik, így fogamzottak a nagy gondolatok és így nyitak ki az örök szép hervadhatatlan virágai. Sejtelmek hordozza a költő, a művész álmaikat s behatol vele a természet titkába s az emberi szívnek csodás rejtekébe.

A serdülő és a lelkesült ifjú-kor az álomok, sejtelmek fényes aranykora. A lélek szárnyat ölt s szép reményeivel fel a magasba tör. Vágyó sejtelmének aranyfonalából dicső terveket sző. Sejtelmek álomok közt felvillan lelkében az eszme sugara, melylyel képzelete vallást, hazát, embert s egész társadalmat boldoggá, dicsővé, magasztossá emel. Igaz, hogy míg az eszme gyenge csemetéje gyümölcsöket hozhat: forró nap hevéből sok virág elfonnyad, lehull idő előtt, vagy vihar tépi szét s csak a gyökér marad s újra-újra kihajt, — a várva-várt s remélt virágerdő helyett egy-két bimbót hoz csak, a melynek gyümölcse fokként fejlődik s megéri az élet komoly, munkás delén. Megfosztod az ifjút álmaiktól, melylyel minden bimbóban egy csodás világot sejt — kitépted lelkének nyíló virágait — kopár, sivar lesz az helyette; az önzés érdekhintő keze mérget termő gyomot ültet be lelkébe.

Az agg reményei ama szebb s boldogabb hazának rejtelmek, titkos gyönyörével itegegnek felé. Szívünknek legmélyebb érzése, a legnagyobb fájdalom forrása. Ebből származik a sejtelmek borongás; az az édes, az a nehéz titkos érzés szívünk rejtekében homályosan borong. Hatalmas az érzés; lelkünk örül, szemünk könnyekkel telik meg.

Példát találunk a történelem lapjain is. Zrínyi Mik-

lőson, a hőson és a kedves dalnokon, borzasztó halála előtti órában megmagyarázhatatlan borongó érzés vett erőt.

Szent Margit, mint ártatlan kis gyermek, megsejté, megérezte atyja győzedelmét.

Minő sejtelmek következtében sápadt el II. Lajos, midőn a mohácsi vész előtt sisakját fejére tették!?

Majd egy egész nemzet sejtelmek nyilvánult abban az édes örömben, melyet a magyar nemzet érzett, midőn fejedelme 1854. évi április hó 24-ikén oltárhoz vezette hitvesét. Angyalt sejtett a még ismeretlen fejedelmében, a ki gyászfátyola bánatos rendőit elsímítja szépen, a kinek lelkéből a nemzet iránt való szeretet szikrája át fog pattanni majd királya szívébe és a ki ott égő lánggá növeszti azt.

Sejtelmek vágyának büszke óhaját énekelte a költő:

Egy gondolat bánt engemet:
Agyban, párnák közt halmi meg.
Ne ily halált adj Istenem,
Ne ily halált adj énnekem.

Ott essem el én a harc mezején,
Holt testemen futó paripák
Száguldjanak

Vagy nem-e a titkos sejtelmek nyilvánulása volt nála ez a másik:

Ha eldobod egykor az özvegyi fátyolt,
Fejfámra sötét lobogóul akaszd!

Alig van valaki, a kinek a leirt példákhoz hasonlóan sejtelmek nem lett volna. Sokszor halljuk egymástól: nem tudom mi bajom, talán rosszat érzek. Ki adta ez érzést, ki oltotta belénk? A Teremtő, az az ősz szellem, a kinek a mibenlétét szintén csak sejtjük, tiszta képzet bizonyosságára nem juthatunk; de sejtő lelkünk e Mindenható erő közelségét érzi; érzi a tiszta, édes örömben, érzi a bánat fergetegeiben; közöttünk

1137, összesen 7329 egyén. 1898. évben gyámság alól felszabadult: a) teljes korúság folytán 687, b) nagykorúság folytán 16, c) férjhezmenetel folytán 33, d) halál következtében 3; összesen 739. 1898. év végével gyámság alatt maradt 6590. 1897. év végével gondnokság alatt maradt 221, 1898. évben gondnokság alá helyeztetett 29; összesen 250. 1898. évben gondnokság alól senki sem szabadult fel. 1898. év végével gyámság és gondnokság alatt maradt összesen 6840 egyén. 1898. évben az árvaszék által megszámláltott 69 gyám és gondnok. — A gyámoltak és gondnokoltak vagyoni viszonyai a következők voltak: Az ingatlan vagyoni becsérteke: 1897. december hó végével nyilvántartásban maradt 1 089,965 frt 20 kr. értékű föld- s házbirtok. 1898. év január hó 1-étől ugyanezen év végéig nyilvántartásba jutott 172,840 frt 56 kr. Az 1898. évben a nyilvántartásból töröltetett 77,626 frt 03 kr. föld- és házbirtok. Az 1898. év végéig nyilvántartásban maradt 1 185,179 frt 73 kr. föld- és házbirtok. A gyámpénztárilag kezelt vagyon: Az 1897. év végével kezelésben maradt: a) készpénzben 2353 frt 73 kr., b) kötvényekben 595,060 forint 58 kr. Az 1898. évben befolyt: a) készpénzben 252,933 frt 51 kr., b) kötvényekben 118,033 frt 06 kr.; összesen 968,380 frt 88 kr. Az 1898. év végéig kiadott: a) készpénzben 254,358 frt 77 kr., b) kötvényekben 136,574 frt 81 kr.; összesen 390,933 frt 58 kr. Az 1898. év végével kezelésben maradt: a) készpénzben 928 frt 47 kr., b) kötvényben 576,518 frt 83 kr.; összesen 577,447 frt 30 kr. — A magánfeleknél és pénzintézeteknél kamatozás végett elhelyezett tőkepenz: A) Tőkeforgalom: 1897. év decz. hó 31-ikén elhelyezve volt 486,928 frt 91 kr. 1898. év január hó 1-étől december hó 31-ikéig kölcsön adatott 84,179 frt 03 kr.; összesen 571,107 frt 94 kr. E tőkepenzekből 1898. december hó végéig visszafizettetett 108,436 frt 52 kr. Maradt 1898. év végéig 462,671 frt 42 kr. B) Kamatforgalom: 1897. év december 31-ikén hátralékban maradt 3504 frt 70 kr., 1898. év végéig befizetendő volt 27,478 frt 33 kr., 1898. év végéig befizettetett 22,305 frt 86 kr., hátralék 1898. év decz. hó 31-ikén 5560 frt 89 kr. Gyámpénztári tartalékalap: 1897. évi december hó 31-iki állapot 35,849 frt 59 kr., 1898. évi kamatnövekedék 1433 frt 96 kr., 1898. évi december 31-ikén összesen 37,283 frt 55 kr. 1898. évi január hó 1-étől december hó 31-ikéig kiadott 3441 frt 84 kr. 1898. évi december 31-ikén maradt 33,841 frt 71 kr. — Az árvaszék ügyforgalma és tevékenysége: Az 1897-ik évről hátralékban maradt 412 ügydarab, 1898. évi december hó 31-ikéig beérkezett 19,874, összesen 20,286 ügydarab. Ebből az 1898. évben elintéztetett 19,883, elintézés alatt maradt 403 ügydarab. Egy negyedik árvaszéki ülnöki állásnak rendszeresítése a gyámügyi jogszolgáltatás és közigazgatás érdekében égető szükségét képez.

A földművelésügyi m. kir. miniszter a közgazdasági érdekből beérősítendő kopár és vízmosásos területeken az 1898. év folyamán önként teljesített erdősítésekért Polom és Schönviz község közbirtokosságának egyenkint 12—12 fit; Gergelylak község volt úrbéréseinek 36 fit; Szedlicze volt úrbéréseinek 24 fit s Finta község volt úrbéréseinek 16 forintnyi pénzsegélyt utalványozott.

Eperjes sz. kir. város rendőrkapitánysága közhírré tette, hogy úgy a városban, mint annak közvetlen közelében lővöldözni tilos. A ki e tilalom ellen vét, az az 1879. évi XL. t.-cz 115. §-a alapján 50 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntethető.

Zárlat. Kis-Sáros községben a sertésállomány között a sertésvész, Kapissó községben a lóállomány között a rükör ragályos betegséget megállapítván, a

érezzük, közöttünk sejtjük, a mikor csolnakunk az élet tengerén dúló vihar hányja és közelségének sejtelmé őriz meg a kétségbeesés sötét örvényétől. Ki gyermekeinek magasztos szelleme parányi szikráját örökségül adta, mely fölfelé vonja dicső alkotója égi trónja elé. Ott hullik le róla a föld szennyes pora.

Valamint oktalan elbizakodottság volna az érzékföltétek létezését — a melyek titkaiba a tudomány még be nem hatolhatott — tagadni, épen úgy emberi méltóságunk lealázása lenne, ha tudatlanság, babonás hajlam vagy beteges képzelődés által az érzékföltéti dolgoknak több hatalmat tulajdonítanánk és több befolyást magunkra és másokra, mint a mennyivel azok bírnak.

Pedig nem kell tükröt tartani a társadalom elé, hogy megpillanthassa hű képét, látjuk azt s érezzük mindnyájan, hogy rabjai vagyunk egymás szokásának. Álommagyarzás, álmoskönyv, kártyavetés ki vannak ugyan zárva a művelt körökből, de elfoglalta ezek helyét egy sokkal veszedelmesebb, mondhatjuk kegyeletet sértő dolog: a spiritizmus, a lélekidézés, a mely játéknak sok, komolyságnak kevés.

Am mit nyer vele az, a ki jövendölés által lebbenti fel sorsának fátyolát?

— Aggódás, gyötrelm s hiú reményeknek örök izgalma.

A ki szellemileg felemelkedik a legfönségebbre, szíve eltöltetik a láthatatlannal az örök életnek titkos sejtelmében. Az nem sértheti meg elhunytt kedveseinek emlékeit még csak gondolatban sem, azzal, hogy önző kíváncsisága kielégítése végett le akarja vonni abból a fényes körből, melynek titkos örömeit sejtjük. És ezen vágyó sejtelm oltja szívünkbe a boldog viszontlátás édes reménységét.

nevezett községekben, és pedig Kis-Sáros jan. 11-től és Kapissó községben jan. 15-től az említett állatfajokra 30—30 napi udvarzárlatot rendeltek el.

Zárlat-feloldás. Sztebnikhuta községben a veszett-ség, Sasanyik községben a lépfene ragályos betegség miatt elrendelt udvar-, illetve községi-zárlatot feloldották.

A Klemberk községben megüritült körjegyzői allásra pályázatot hirdettek. A választás f. é. február 11-én lesz.

Desseoffy Pál margonyai birtokos egy ezer forintos alapítványt tett oly czélból, hogy annak kamatait annak a három kisbirtokosnak osszszák ki, kik két évvel előbb legalább 1000 □-öl területet megfelelő szakismeret- és igyekezettel erdősítettek és azt megfelelő gondozásban részesítik.

A városi szünügyi bizottság január hó 29-ikén a városházán, déli 11 órakor ülést tart, melynek — mint értesülünk — egyik legfontosabb tárgya lesz az eperjesi színészet ügyének esetleges állami szubvencionálása czéljából szükséges lépések megbeszélése.

A Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület igazgató-választmánya 1899. február 6-ikán ülést tart

Eperjesi Széchenyi-kör.

Az Eperjesi Széchenyi-kör igazg.-választmánya — 1899. január 24-én tartott ülésében, — méltányoló elismeréssel vett tudomást arról a komoly és megbecsült érdemű törekvésről, a melyet Kiss Pál szünigazgató és jelenleg városunkban időző szüntársulata, feladatuk megoldásában és közönségünk műgényeinek kielégítésére irányuló buzgalmukban kifejtettek, s hazafias kötelességet vél teljesíteni, a mikor erre nagyérdemű közönségünknek jóakaró szives figyelmét teljes tisztelettel kikéri s a társulatot közönségünk megérdemelt hathatós pártfogásába a legmelegebben ajánlja! Az Eperjesi Széchenyi-kör igazgató-választmányának nevében és megbízásából, kitünő tisztelettel: dr. Horváth Ödön s. k., titkár.

A népnevelési szakválasztmány január 23-ikán tartotta ülését Ghillány József kir. tanácsos elnöklete alatt. A gyűlés megállapította a jövő évi költségelőirányzatot, a melynek kapcsán elnök felette fontos és érdekes programot fejtett ki a szakválasztmány jövő évi tevékenységét illetőleg s a mely szerint új kisedelőknak s egynek különösen Szvidniken leendő esetleges létesítését vennék tervebe. Erre való tekintettel a költségelőirányzatba felvennék azt a segélyezést, a melyre a vármegyei új szabályrendelet é. telmében a kulturadoból és a zeneengedélyi díjakból kilátás lehet s a melyet a vármegye kétségtelenül szivesen fog majd rendelkezésre bocsátani. A Nemzeti Kaszinó millenniumi alapítványának díját ebben az évben Reményik Lajos eperjesi ág. hitv. ev. tót-iskolai tanító számára szánták, a nemzeti fejlődés előmozdítása és a magyar nyelv terjesztése körül való kiváló érdemei megjutalmazásául, illetőleg elhatározták, hogy ily irányban tesznek javaslatot az igazgató-választmány és a közgyűlés elé. Majd tárgyalták a Bakajsa György, Reményik Lajos és Durst Győző által megbírált pályamunkák ügyét s a felkért bírálók fáradozásait a legmelegebben megköszönvén, javaslatukat elfogadták s elfogadásra ajánlják az igazgató-választmánynak is. Kimondották, hogy Chalupka Arpadot, Raab Juliskát, Stroncser Danielt és Kenedics Gyulát, irodalmi munkálkodásukért, illetve tartott előadásaiért 10—10 korona ösztönző-díjjal jutalmazták s egyszermind elhatározták, hogy dr. Újváry Bélának a megdicsőült királynéről írott kis könyvét — a vidéki iskolák között leendő kiosztás czéljából — 100 példányban megszerzik. Ezután a gyűlés néhány jelentéktelenebb tárgynak elintézésével véget ért.

A Kör igazgató-választmánya január hó 24-ikén tartotta ülését, a melyen az alapszabályok értelmében a fővárosban időző elnököt Ghillány József kir. tanácsos, mint a népnevelési szakválasztmány elnöke, helyettesítette. Titkár bemutatta Berzeviczy Albert v. b. t. t. védnöknek «Itália» című nagybecsű művét a melyet a Körnek megküldeni kegyeskedett, valamint jelentette, hogy a gyönyörű Arany—Zichy-albumnak utolsó füzetét is megkaptuk a védnök szivesességéből. A gyűlés őszinte köszönetét tolmácsolta ez újabb kegyes adomány felett. Jelentette azután titkár a Kör számára tett előfizetések ügyét, bemutatta a Debreczeni Csokonay-kör köszönő-iratát és megküldött nyomtatványait, a Soproni Irodalmi-kör évkönyvét, Szászvárosi V. Jenő könyvét, Domitrovichné Elvira berlini operaénekesnőnek arczképét, a melyekért a Kör meleg köszönetet mondott. Bemutatta a párisi nemzetközi kiállítás kormánybiztosa által megküldött s a kiállításon tartandó kongresszusokra vonatkozó szabályzatot, melynek ismertetésével az Eperjesi Lapokat, a Kör hivatalos közlönyét bízták meg. Örömmel vették tudomásul dr. Vikár Béla tartandó felolvasásának ügyét és a Franklin-Társulat kedvező ajánlatát a könyvtár gyarapítását illetőleg. Nagy sajnálattal fogadták dr. Mosánszky Győzőnek, egészségi viszonyaira való tekintettel, a Körben elfoglalt ügyészi és zeneszakválasztmányi tagsági állásáról való lemondását s érdemét — melyeket a Kör iránt ennek alakulása idejéig a mai napig szerzett — meleg szavakkal örökítették meg. Hemerka Ulrik bárttai karmester tiszteletére február hó 1-sején ünnepi hangversenyt fognak Bártfán rendezni, melyre vonatkozólag a meghívást örömmel vették s elhatározták, hogy a

közművelődés e kiváló buzgalmú előmozdítójának 50-ik hangversenyéről a Kör is üdvözlő-iratban emlékezzék meg. Majd az egyes szakválasztmányok elnökeinek jelentéseit hallgatták meg, a szakválasztmányok oly örömdetes működése felől s részletesen előkészítették a január hó 28-iki közgyűlés összes tárgyait. Ennek kapcsán magáévá tette az igazgató-választmány a népnevelési szakválasztmánynak azt a javaslatát, hogy a Nemzeti Kaszinó alapítványának jövedelmét Reményik Lajosnak adják s elfogadta a pályadíjak kiosztására vonatkozólag tett javaslatot is. E szerint a beérkezett három pályamű közül egyet («Tanítás szemléltetve stb.» jellegével) jutalmazásra méltónak nem találván, a jelítség levélekét elégették. «A természetrajz tanításának anyaga és módja» című és «Az ember, mint Istennek legnemesebb teremtménye, stb.» jellegű és «A társadalmi romlottságról mennyiben okolható ügy családi, mint iskolai nevelési rendszerünk» című és «Nehéz időt élünk, stb.» jellegű munkákat a gyűlés jutalmazásra érdemesnek találta s felbontotta az azokhoz csatolt jelítség-levéleket, melyek szerint az előbbinek írója: Tremkó Mihály beretói állami tanító, a másodiknak pedig Gajdos János plavniczai róm. kath. tanító. Különös gonddal hallgatta meg a gyűlés az egyetnek bizottságilag felülvizsgált zárszámadását, a melynek kapcsán Kösch Arpadnak, a Kör páratlan buzgalmú pénztárosának legbensőbb hálás köszönetet szavazott. A zárszámadások a Kör főpénztáránál 3223 frt 62 kornyit bevételt s 28 frt 19 kornyit pénztári maradvány beszámításával ugyanennyi kiadást mutatnak fel. Majd az ezévi költségelőirányzatot vették tárgyalás alá, a melyet pénztáros és titkár dolgoztak ki s a szakválasztmányi elnökökből és jegyzőkből álló értekezlet fogadott el s a melyet egész terjedelmében magukévá tettek, illetve a közgyűlés elé terjeszteni határoztak. A költségelőirányzat bevételi tétele 3848 frt 36 kr., kiadási tétele pedig ugyanennyi, beleszámítva 31 frt 36 kornyit előirányzott felesleget is. Ennek az előirányzatnak a kapcsán tárgyalta a gyűlés az Eperjesi Villamvilágítási Részvénytársulat ajánlatát a nagyteremnek és a jobboldali helyiségeknek a háziesték alkalmával való világítására nézve s azt egyértelműen elfogadta. E szerint a Kör a nagyteremnek minden házieste alkalmából való világításáért, ideértve a jobboldali helyiségek megfelelő világítását is, 15 frtot, a felolvasások alkalmából pedig a jobboldali helyiségek világításáért 2 frt 50 krt fog fizetni. Azután elismeréssel emlékezett meg a gyűlés Kiss Pál városunkban időző szünigazgató szüntársulatáról s elhatározta, hogy ajánló-sorokkal fogja felhívni közönségünket arra, hogy a derék és igyekvő társulatot a megérdemelt támogatásban részesítse. Majd — megállapítván a kiadandó Évkönyv tartalmát — titkár meleg elismerő-szavakkal emlékezett meg az Országos Középiskolai Tanáregyesület eperjesi körének sikerült felolvasó-estéről, melyeket a Kör már eredeti megkezdésük alkalmával is rokonszenves támogatásban részesített volt, a mennyiben akkor, a kör felolvasások czéljaira szolgáló terem használatakor, készségesen engedte meg a Kör bitorainak és felszerelési tárgyainak s felolvasásokon való használatát. Különös tekintettel a felolvasások előtt álló ama nemes czélra, hogy tiszta jövedelmük a két főgimn. ifjúság kirándulási alapjára fog fordíthatni, a Kör a felolvasások rendszerével járó költségek ez évadbeli fedezésére 50 koronát ajánlott fel és tett folyóvá. Több tagfelvétel megejtése után a gyűlés véget ért.

A Kör közgyűlését 1899. évi január hó 28-ikán délután 4 órakor tartották meg a kör felolvasások czéljaira szánt kisteremben. A gyűlés a tagok élénk érdeklődése közben tárgyalta le a tárgysorozatot. Üdvözlő-táviratot intézett dr. Berzeviczy Albert v. b. t. t. védnökhez s az igazgató-választmányi javaslatai szerint intézte el az összes ügyeket. Majd megejtette az általános tisztújítást. A gyűlésről, melyen annak elnöke: Szinyei Merse István főispán, a legrokonszenvesebb tüntetéseknek képezte tárgyát, — tekintettel lapunk zártára — következő számunkban hozunk részletesebb tudósítást.

Dr. Horváth Ödön titkár az alapszabályok értelmében részletesen kidolgozott jelentést terjesztett elő a Kör közgyűlésén, a mely élénk világot vet arra a sokoldalú, buzgó tevékenységre, a mely a Körnek feladatkörébe tartozik s a mely az elmúlt évben is oly nagy mértékben tudta lekötmi Körünk tisztviselőkarának, valamint közönségünknek az érdeklődését és tevékenységét. De reámutatott ez a jelentés arra az igazán felette nagymértékű elfoglaltságra, a mely Körünknek fejlődött viszonyai közben, az egylet szervezete szerint, épen a Kör titkári állásához van fűzve. A jelentés részletesen megemlékezett az országos gyászról, mely oly mondhatlan fájdalommal töltötte el mindnyájunknak a lelket a nemzet Védőangyalának elvesztésekor s előadta azokat a lépéseket, a melyeket Körünk a megdicsőült emlékének megörökítésére a maga részéről tett. Majd részletesen ismertette a Pulszky Ferenc emlékére 1898. évi márczius hó 20-ikán rendezett díszgyűlést, meleg elismeréssel emlékezvén meg azokról, a kik ennek sikerét oly jelentékeny mértékben előmozdították s különösen az egylet védnökéről, a ki országra szóló szép emlékebeszédével ezt az ünnepet igazán kiemelte vidéki jelentőségéből. Benső melegségtől áthatott szavakat szentelt azután a kör működés huszadik évfordulójának felemelésére, szintén a védnök érdemeit emelvén ki különösen, a ki ezúttal is eljött körünkbe, hogy az új évtized kezdetét igazi ünneppé avassa nagyszerű felolvasásával. Majd előadta azt, hogy a Kör utolsó gyűlésén megválasztott tiszteleti tagok: dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter és dr. Valyi János eperjesi püspök, miképen voltak szivesek az erről szóló díszoklevelet fogadni s szót ezután a tisztviselők sorában beállott változásról, elismeréssel emelvén ki a zene- és képzőművészeti

szakválasztmány volt elnökének: *Szentiványi Ferenc*-nek a Körrel szemben szerzett érdemeit, valamint dr. *Mikler Károly* helyettes szakválasztmányi elnöknek és dr. *Mariássy Béla* helyettes köri jegyzőnek az állásukban szerzett kiváló érdemeit. Megemlékezett arról a veszteségről, a mely a Kört és vármegyénk kulturájának ügyét *Hedry Bertalan* és dr. *Füzy Béla* halálával érte. Megemlékezett dr. *Mosánszky Győző*nek, egészségi okok folytán, kiváló buzgalommal betöltött tisztségéről bekövetkezett lemondásáról. Majd hosszasan és nagy méltánnyal szót *Csengey Gusztáv* theol. dékánjának 30 éves tanári jubileumáról, a melyen a Kör öszinte szívvel szintén részt vett s ezután részletesen ismertette az egyetnek a többi kultur-egyletekkel való viszonyát és érintkezését. Részletesen kiemelte, hogy az *Eperjesi Lapok* a jelenben a Kör tisztségviselőinek a szerkesztésében menő át, minden tekintetben a Kör érdekeinek előmozdítására rendelt hivatalos közlönyvé vált. Megemlékezett *Mandics Ede* igazgató-választmányi tagnak Eperjes szab. kir. város polgármesterévé történt megválasztásáról, a mely — többek között — a város közművelődési ügyeinek tekintetéből is igen örvedetes nyereségnek mondható. Azután reátért az egyes szakválasztmányok működésének részletes ismertetésére és méltánnyására. A népvelési szakválasztmány fenntartotta a soóvári óvodát, segélyezett több iskolát és tanítókat, pályadíjakat és könyveket, valamint iskolai eszközöket osztott szét s fenntartani és ápolni igyekezett a vidéki választmányokkal való érintkezést. A magyar-irodalmi szakválasztmány felolvasásokat rendezett és pedig nyolczt. A Pulszky-emléknap rendezése is hatáskörébe tartozott. A zene- és képzőművészeti szakválasztmány a közönség pártlan érdeklődése mellett kilencz zeneestét rendezett, a melyen kiváló erőket szerepeltetett s a melyeken *Kohout Lipót* karmester vezetése alatt ezredünk kitűnő zenekara is közreműködött és részt vett a Pulszky-ünnepély rendezésében is, valamint a *Berzeviczy* felolvasás műsorában. A színészeti szakválasztmány sikereit egy műkedvelői színelőadás gyarapította, mely a Körnek is szép jövedelmet hozott; ezenkívül a színtársulatok támogatása és a városi színház ügyeinek gondozásába való befolyás is hatáskörébe tartozott. Az idegen-nyelvi és irodalmi szakválasztmány a heti francia társalgási estéket rendezte s gondozta az idegen-nyelvi művek és hírlapok beszerzését. Majd az egyetl vagyoni viszonyairól szólván, különös melegséggel emelte ki *Kösch Árpád* egyetli pénztáros kiváló érdemeit s végül megemlékezett a tagok számáról is, idevágólag azt az érdekes adatot közölve, hogy az egyetnek van 29 tiszteleti, 42 alapító-, 337 rendes-, 416 család-, 9 díjtalan tagja; testületi tagok: a katonatiszti-kar és családtagjai 112, jogakad. ifjúság 142, egyéves önkéntesek 28, theol. hallgatók 18. Az összes szám tehát 1133. Ha ehhez számítjuk a vidéki választmányok tagjait s azokat, a kik — mint itteni tanítványaink növekedéi — fel vannak jegyezve arra, hogy házi-estéinket látogassák: kiderül, hogy az összes szám igen megközelíti a másfél ezret. A titkári jelentést különben egész terjedelmében az egyetl közelébb megjelenő Évkönyve fogja közölni.

A zene- és képzőművészeti szakválasztmány január hó 25-ikén tartotta rendez házi-estéjét, mely alkalommal a nagy számú, díszes közönség ismételt beigazolta, hogy a Széchenyi-kör misszióját mennyire nagyrabecsüli; üdítő, nemesítő szórakozásul tekint még akkor is, ha az est a szokottnál hosszabb időt vesz igénybe. A szép közönségnek ezt az elismerését méltán kiérdemelték a szereplők; elsősorban *Kohout Lipót* karmester kitűnő vezetése alatt a cs. és kir. 67-ik számú gyalogezred zenekara, a mely Adam: «Postillon von Lonjumeau» cz. operájából az *Abrándot* és *Hallernek*: «Serenade Andalouse»-jét kitűnő hangszereleséssel kifogástalanul mutatta be. A két kiváló zenemű egyikét épen 50 évvel ezelőtt játszották először. *Grieger Tivadar* Beethovennek: «Adelaide»-jét és *Tarnaynak*: «Majd holnap» cz. egyik legújabb gyönyörű dalát s a színni nem akaró éljenezés és taps folytán még *Petőfi*nek egyik remek, megzenésített dalát énekelte *Kapi Gyulának* nagy gondnal s érzéssel alkalmazott zongorakísérete mellett. Közönségünk jól ismeri azt a nagy tehetséget, melylyel *Grieger Tivadar* már annyi kedves órát nyújtott nekünk, ez alkalommal azonban nem elégedhetünk meg művészi énekének a legteltesebb dicsőréttel való méltatásával, de öszinte elismerésünket kell nyilvánítanunk a fölött is, hogy a gyönyörű dalok kiválasztásában nemes ízlésének újabb bizonyosságát adta. A Körnek kedves vendége, *Deil Elsa*, zongorán Liszt: «Rhapsodie hongroise»-t, Schumann: «Arabesk»-jét s az elbűvölt közönség osztatlan óhajára *Grieg*: «Tapillon»-ját játszotta. Szeretreméltó megjelenése zajos tapsokra ragadta a közönséget s teljesen meghódította azt, a mikor az első akkordok, futamok elhangzása elárulta a legszebb tehetségnek kétségtelen jeleit. A kiváló képzettségű művésznőnek ezt a legelső felléptét a legigazabb örömmel s elismeréssel kell kiemelnünk, azzal az óhajjal, hogy mielőbb ismételtén részesítsen bennünket tökéletes technikájú, kifejezéstől szép játékkal. A szebbnél szebb zene- és énekszámok után *Spiegel Ervin* *Petőfi* Sándornak nagyszabású, költői szépségekben felette gazdag s a számtalan árnyalatú emberi érzések kifejezésére különösen alkalmas «Salgó»-ját szavalta a tőle megszokott zenéiállással és bravúrral. Daczára annak, hogy mindvégig nagy élvezetet nyújtó szavaltat szokatlanul nagy időt vett igénybe, emlékező tehetsége, kiváló organuma egy pillanatra sem hagyta cserben s általános tetszést aratott *Végül Gaal Ferencz* gyönyörű magyar dalait énekelte *Kapi Gyula* vezetése alatt a vegyes-kar, melyben részt vettek: *Hallsch Gusztáv*, *Lévis Lajosné*, *Ambrózy Anna*, *Csiha Margit*, *Husz Edith*, *Lavotha Gizt* és *Voriska, Lihan Jenni, Liptai Mihl, Stock Vilma* és *Vrablovich Margit* s azonkívül a coll.

theologia és jogakadémia több hallgatója. Öszinte elismerésünk illeti a kiváló zenészt, *Kapi Gyulát* s az összes műkedvelőket, a kik nagy buzgalommal s fényes eredménnyel járultak hozzá az est sikerének betetőzéséhez.

A magyar-irodalmi szakválasztmány február 1-éi házi-estéjének műsora:

1. Szavaltat. Előadja: *Kovács Lenke* úrhölgy.
2. «Felolvasás, melynek címe csak később lesz.» Írta: *Sztankay László* úr; felolvassa: dr. *Mariássy Béla* úr.
3. «Az én pátriám.» Írta és felolvassa: *Klein Béla* úr.

A Kör házi-estéinek sorozatát az illetékes szakválasztmányok a következőkben állapították meg:

1899. február	8-ikán:	Zeneeste.
"	15-ikén:	Felolvasás.
"	22-ikén:	Zeneeste.
" márczius	1-sején:	Felolvasás
"	8-ikán:	Zeneeste.
"	16-ikán:	Felolvasás.
"	22-ikén:	Zeneeste.

SZÍNHÁZ.

Törekvő színtársulatunk buzgalma s kitartása hovatovább megnyeri városunk közönségének rokonszenvét. Az elmúlt hét kétségtelen bizonyítékait nyújtotta annak, hogy a közöny, mely Kiss Pál társulatát fogadta, napról-napra öszintén érzett rokonszenvvé változik át. Bár még mindig nem hozza meg a közönség színészetünknek azt az áldozatot, a melyre képes és a melyet a társulat feltétlenül megérdemel, mégis remélhető, hogy az a sok jóakarát, tehetséget, becsületet törekvés, szerénység, mely Kiss Pált s társulatát jellemzi, rövid időn belül méltó jutalmát elnyeri.

Január 21-ikén, meglehetősen telt ház előtt, Rákosi Viktor és *Beöthy László* «Aranylakodalmát» adták. Elismeréssel kell kiemelnünk, hogy a telt ház főképen Kiss Pál érdeme, a ki magyar szabadságharcz legmagasztosabb jeleneteit feltűntető szép előadásra számos jegyet bocsátott a városi tanintézetek ifjainak díjtalanul rendelkezésre, hogy ez által is alkalmat adjon szívök nemesítésére, bimbóozó hazaszeretők kifejlesztésére. Örömmel láttuk a jövő nemzedék nevelőinek: az eperjesi öónőképző-intézet növendékeinek az előadásban való megjelenését; az intézet igazgatója valóban dicséretreméltóan vezérlte a reá bízott kincset. *Berzenyi Margit* (Katalin) és *Erdőssy* (Koltay tábornagy) nemes hévvel, gyönyörűen játszottak. Kifogástalan művészi mindkettő. Különösen feltűnt ez alkalommal *Miklóssy Gyula* komikus, a ki mesterien alakította *Mikulák Janó* rokonszenyes karakterét. Ebben a zsánerban *Miklóssy* elsőrangú színész. Sok kellemes órát várhatunk még tőle. *Krasznay*, mint mindig, most is jó volt. *Rátkay Sándor* (Krausz bácsi) ugyancsak elemében volt. Ilyen szerep való neki. Felfogása, mozgása, gesztusai, hangmodulációja kiválóan ilyen szerepre képesítik.

Vasárnap *Rátkay Lászlónak* 100 arany pályadíjat nyert népszínműve, «*Felhő Klári*» került színpadra. A hangulatos szép jeleneteket ügyszólóan az összes szereplők kitűnően interpretálták. Nem a színészek, de a darabon múlt, hogy zajosabb hatás nélkül gördült le a függöny. Kellemesen énekeltek s ügyesen játszottak szerepét *Medgyessy Erzsébet* (Felhő Klári), a ki határozottan képzett s bár szerény, de a mi színházunknak teljesen megfelelő népszínmű-primadonna. *Halmay Kornélia* ezúttal nem volt ugyan komika, mégis rokonszenvesen s megfelelően játszta kicsiny szerepét. *Erdőssy* (Aba András) úgy látszik a népszínműben is époly kiváló, mint a drámában. *Nemes Sándor* (Fátyol Ferkó) a társulatnak igen ügyes s tiszta szép hangú baritonistája. Régióta nélkülözöttük az ilyen szép hangot. *Miklóssy* (Csik Vendel) kacagatóan élethű szabómestert alakított. *Berzenyi Margit*, a ki talán túlságosan is elhalmoznak szerepekkel, igazi ékessége a társulatnak, kedvence a közönségnek. *Viola Évája* kifogástalan volt.

Január 23-ikén «A gyimesi vadvirág», *Géczy* sikerült népszínműjében hálisan jutalmazta a közönség érdeklődését a társulat. *Nemes* (Gyurka), *Medgyessy Erzsébet* (Magdolna), *Erdőssy* (Imre), *Miklóssy* (Törpe Csura, harangozó) s egyáltalán a szereplők mindegyike nagy buzgalommal s némelyik utóérhetlenül érvényesítette tehetségét s érvényre juttatta a szebbnél-szebb szerepek előnyeit.

Január 24-ikén *Bisson* vígjátékát, a «*Hipnotizált anyós*»-t adták. Kár volt műsorra tenni ezt a darabot, az eperjesi közönség — a mint ezt észrevettük — nem kedveli az efféle ürességeket. A játék különben kifogástalan volt.

Január 25-ikén *Csik*-Konti «*Királyfogás*»-a gyenge publikumot vonzott. *Medgyessy Erzsébet* (Fjóra) iparkodott ugyan s elfogadhatóan helyettesítette a hiányzó operett-énekesnőt, de partnere, *Abonyi Teréz* (Lóla), bár igen ügyes színésznő, kevésbé elégtette ki várakozásunkat. *Rátkay* (Don Bernardo) kissé túlzott; a karzat azonban zajosan honorálta. *Nemes* (Radzivil) szépen énekel; szép hangja van *Burányinak* is, de soholoz kevés a rutinja. Mielőbb óhajjuk látni az operett-énekesnőt. Addig az operettekről kevés a mondanivalónk.

Január 26-ikén «A két tacsó», *Decourcelle* regényes színműve gyönyörködött bennünket. A személyzet komplett volt. Vágó kissé színtelennek mutatkozott; *Berzenyi* elbűvölt, *Kovács Lenke* meglepett. *Ritka* érzéssel alakította a kis Fantasi s zajos tapsra

ragadta a közönséget. *Abonyi Teréz* (Claudinet) szerepében kitűnő volt.

Január 27-ikén «A csókon szerzett vőlegény», *Szigeti József* bohózata, félhelyárrakkal került színpadra. Elég szép közönség igen sokat tapsolt *Krasznaynak* (Csontai), *Erdőssy*nek, *Medgyessy Erzsébet* s *Miklóssy Gyulának*.

Színházi műsor: Január 29-ikén (vasárnap): «*Mária bátyja*», népszínmű; írta ifj. *Bokor József*. Jan. 30-ikán (hétfőn): «*Coulisset úr*». Jan. 31-ikén (kedden): «*Kukta kisasszony*», énekes bohózat; írta *Márkus József*. Febr. 1-én (szerdán): «*Örök törvény*», társadalmi színmű; írta *Csiky Gergely*. Febr. 2-ikán (csütörtökön): «*Himfy dalai*», tört. vígjáték; írta *Berczik Árpád*. Febr. 3-ikán (pénteken): «*Leszámolás*», színmű; írta *Géczy István*. Február 4-ikén (szombaton): «*Cornevillei harangok*», operette; írta *Plauquette*. Február 5-ikén (vasárnap): «*Vereshajú*», népszínmű; írta *Lukácsi Sándor*.

HIREK.

* **Legfelsőbb köszönet.** Ő cs. és apostoli kir. felsége a Kassai Nemzeti Szövetség alakuló-gyűlése alkalmával hozzá intézett hódolatjeljes üdvözlőt legmagasabb köszönetét kegyeskedett kifejezésre juttatni.

* **Az eperjesi egyházmegyéből.** A vall- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium az eperjesegyház. szegényebb javadalmazású gör-kath. lelkészek részére a vallás-alapból 2590 forint adományozott. — *Nemes Lajos*, Zemplénvármegye kir. tanfelügyelője a kormány képviselőletében részt vett a gör. kath. tanítóképző képzés vizsgálatán 19 tanítójelölt vizsgázott, kik tavaly a póttanfolyamot látogatták. — *Székely János* ortutói gör. kath. tanítót a gönyűi k. tanítói állomásra nevezte ki.

* **Az eperjesi ág. hitv. ev. I. egyház folyó hó 29-ikén délelőtt 11 órakor *Kubinyi Albert* egyházfelügyelő és ifj. *Draskóczy Lajos* elnöklete alatt a Kollégium díszteremben közgyűlést tart.**

* **Nemeslelkűség.** *Desseoffy Marianna* grófnő, a Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet nagyérdemű védnöke, mint minden évben, úgy ezúttal is megküldötte 200 koronát tevő újví-ajándékát a nemes célú egyesületnek. A valóban elismerésre méltó nagylelkűséget, mely mindennél jobban dicséri önönmagát, az egyetl elnöksége hálásan megköszönte.

* **Áthelyezés és kinevezés.** *Nyékhegyi Lóthár* dr. veszprémi kir. törvényszéki bírónak eddigi minőségében a kassai kir. törvényszékhez való áthelyezését saját kérelmére a m. kir. igazságügyminiszterium engedélyezte. — Az igazságügyminiszter *Danyko Tivadar* eperjesi járásbírói joggyakorlatot a lőcsei törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

* **Ügyvédi kamara.** Az eperjesi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy *Lehoczky Péter* lőcsei-szent-miklósi ügyvédet, önkéntes lemondása következtében, az ügyvédek lajstromából törölte.

* **Branyiszko 50 éve.** Jogakadémiai lelkes és hazafias ifjúsága sohase mulasztja el azt, hogy igaz hazafiu érzelmének megfelelő módon kifejezést adjon. Ennek kétségtelen jele az az, egyhangú lelkesedéssel hozott határozat is, a melyet a branyiszki csata félszázados évfordulójának megünneplésére nézve a jan. 23-ikán tartott közgyűlésen egyértelműen hozott s a melyet, mint azt velünk közlik, kész szerint a következőkben adunk: «Az Eperjesi Joghallgatók Testülete a legtisztább honfíu lelkesedéssel és a leghálásabb kegyelettel emlékezik meg a branyiszki csatának, — szabadságharcunk történetében örökké tündöklő betűkkel beírva lévő — dicsőséges napjáról s elhatározza, hogy annak félszázados évfordulójakor, 1899. február hó 5-én, az ifjúság e változatlanul hűségese érzelmek kifejezéséül, a Branyiszki ormán felállított emléket megkoszorúzza. Elrendeli a testület, hogy az emléktalapatára helyezendő koszorú szalagján: «Az eperjesi jogakadémia polgárai a dicső branyiszki hőskönet» felirat alkalmaztassék, valamint azt, hogy ezt a koszorút a mondott napon, az ifjúságnak egy négytagú köldöttsége helyezze el az emléktalapatára. E bizottság tagjait megválasztatnak: *Osztermann Ernő*, testületi elnök, *Gasperik János* testületi alelnök, *Steinmetz János* testületi főjegyző és *Sikorszky Sándor* testületi tag. A bizottság eljárásáról a legközelebbi közgyűlésen jelentést tenni tartozik. Kimondja a közgyűlés, hogy az évforduló magasztos emlékének a f. év folyamán rendezendő márcz. 15-iki ünnepély műsorában különös figyelmet fog szentelni! Elismerésünket a lelkes ifjúság e szép határozatáért! Mindig így tudjanak buzdulni a dicső elődök fényes példaadásán!

* **Emlékbeszéd.** *Hasslinszky Frigyes* nagy híru tudós, a Magyar Tudományos Akadémia volt rendes tagjának, az eperjesi Kollégium örök büszkeségének emlékéül fogja ünnepelni január 30-ikán tartandó ülésében a Magyar Tudományos Akadémia. Február 7-ikén pedig a Természettudományi Társulat ülésén áldoznak a világhíru tudós, Mindkét alkalommal *Mágócsi Dietz Sándor* tart emlékbeszédet.

* **Zimka János jubileuma.** Abból az alkalomból, hogy *Zimka János* kis-szebeni kegyesrendi áldozópap, 40 évig volt gimn. tanár s közel 20 évig gimn. igazgató, jelenleg pedig a rend tiszteletbeli kormánysegédje s a kis-szebeni rendház lelkiatya, f. évi április 10-én üli meg áldozársága 50 éves jubileumát: *Plejavics János* temesvári kegyesrendi főgimn. tanár *Zimka* hálás tanítványaihoz egy nyomtatott fölhívat bocsátott közre egy «*Zimka János-féle alap*» létesítése céljából. Ez alap kamatait a kis-szebeni gimnázium igazgatója évenként valláskülönbség nélkül a legszorgalmasabb tanuló jutalmazására fordítaná. A legme-

leghibb ajánljuk e nemes ügyet a hű tanfőúr nagy számú tanítványainak szíves figyelmébe és hathatós támogatásába.

* **Testvérmegyénk gyászja.** Abauj-Tornavármegyére mély gyász borult; általános tiszteletben, becsülésben és szeretetben álló, kiváló alispánja: *Fabian János* halt el január 26-ikán, életének 57-ik, rendszertisztségiének 24-ik és alispánágának 6-ik évében. A ritka rokonszenves férfiú temetése január 28-ikán ment végbe, a legáltalánosabb részvét mellett.

* **Gyász.** Vettük és a gyászbaborult család iránt a legmélyebb részvétet közöljük a következő szomorú jelentést: «Öz. Pap Kálmán szül. Zámory Róza, mint edesanyja, úgy a saját, valamint az alulírtak, nemkülönben az összes rokonok nevében is fájdalomtól megtört vérével szívvel jelentem, hogy szeretetteljes leánya, a leggyöngédebb gyermek, a legönfeláldozóbb testvér, a legjobb rokon: *szendrői Pap Erzsébet* úrhölgy hosszas szenvedés után f. hó 22-ikén reggeli 8 órakor jobblétre szenderült. A drága halottnak földi maradványai f. hó 24-ikén d. u. 3 órakor fognak a Kassai-út 41. sz. házban az ágost. evang. vallás szertartása szerint beszenteltetni és onnét a helybeli sírkertbe örök nyugalomra kísértetni. Eperjesen, 1899 évi január hó 23-ikán Dr. Pap József ügyvéd, dr. Pap Kálmán kir. albiró, Pap Róza, Pap Sándor állami állatorvos, mint testvérek. Dr. Pap József szül. Makoviczky Gizella, Pap Sándorné szül. Heppel Gizella, mint sógorok. Zámory Adél, mint nagynéni. Pap Anna, Pap Sanyi, mint unokahúg, illetve unokaöcs. Aldás és béke lebegjen a drága hamvak felett!»

* **Meghalt Binder István** szücsmester január hó 21-ikén, életének 81-ik évében, Eperjesen

* **Testvérvárosunk ritka vendégei.** A német tiszti küldöttség a Dreyfus-féle pörben nevezetessé vált *Schwartzkoppen* ezredes vezetésével január 22-ikén este érkezett Kassára. Tiszteletükre nagy lakoma volt, a melyen *Neuhold* ezredes a német császárra és a küldöttség tagjaira, *Schwartzkoppen* pedig a királyra és a 34-ik gyalogezred tisztikarára mondott felköszöntőt. A porosz tisztek meglátogatták a főispánt, Bubicus püspököt, a polgármestert és a több katonai méltóságokat, különösen hosszasan időztek *Bubicus* püspöknél, a ki értékes ajándékokkal lepte meg a küldöttség tagjait. Délután a helyi tiszti kar jelenlétében *Schwartzkoppen* ezredes szép beszéd kíséretében feltűzte a Vilmos császár nevét viselő ezred zászlójára a német császár által küldött díszszalagot. Délután 6 órakor a nagykaszárnya tiszti étkezőjében a küldöttség tiszteletére nagy díszbédet tartottak. *Schwartzkoppen* és kísérete ma délután utazott el Iglóra, hogy a kassai 34-ik háziezred Iglón állomásozó negyedik zászlóalját meglátogassa, a hol Ámon őrnagy vezetése alatt a tisztikar ünnepélyesen fogadta.

* **Megcsalt virágocskák.** A szokatlanul enyhe időjárás — mint értesülünk — valóban csodákat művel. Környekünkön a fűzök galyai többnyire egészen sárgák, mint korán tavasszal. Fánkón sok helyütt csaknem a kipattanásig megnőtt rügyek láthatók: de különösen ritka jelenséget lehet észlelnünk *dr. Szechtel János* kertjében, a hol a kedves kis kikeleti hóvirágok (*Galanthus nivalis*), a tavasznak ezek a gyöngéd hírnökei nemcsak nagy számmal kidugdosták a földből kíváncsi kis fejüket, hanem közülök sok szál teljes virágzásra indult. A páratlanul ritka jelenségnek számos csodálója akad; a kis virágocskák pedig bizonyonyal szigorúan meg lesznek büntetve nagy kíváncsiságukért s a sivitó és fagyasztó téli szél hányszor fogja a kis haldoklók fülebe sirni majd azt, hogy:

Csak vissza, vissza! Meg ne csaljanak
Csak vissza, vissza! Nincs itt kikelet!...

* **Műkedvelő-előadás.** Érdeklődéssel vettük az alábbi kedélyesen szövegeztet kis színelőadást, a mely a *Bornemisza Adam* cs. és kir. kamarás s orsz. képviselő hazánál a fővárosban megtartott s értesülésünk szerint felette szépen sikerült kis színelőadásról ad hírt: «Első Budapesti Műkedvelő-szintársulat. Visszavonhatatlanul csak egy előadás 1899. jan. 17-én Bornemiszaék-nál: «*A csiszolatlan gyémánt*», vigjáték egy felvonásban, Buchstone után angolból. Személyek: Lord Plató: Duha Sándor; Mary, neje: László Mariska; Evergreen, Lord Plató unokaöccse: Fejér Elemér; Margery, neje: Bornemisza Gabi; Blenheim, kapitány: Dobay Isti; Joe, Margery unokatestvére: Orley Kuli. Történet: Evergreen falusi jószágán. — Ezt követik előképek: I. «*A festő műtermében*». Szereplők: Berzeviczy Edit és Lili, Bornemisza Gabi, Concha Hedvig, Fascho-Moys Miczi, Fejér Gizi, Plachy Sári, Perczel Melinda, Pongrácz Gabi, Putnoky Mórincz, Péchy Árpád és Dobay István. II. «*Jakob alma*». Angyalok: Concha Erzi és Klára, Döry Alice, Kövér Mädi, Ladányi Margit, László Ella, Orley Anna, Perczel Edit és Szinyei Rózsika. Jakob: Perczel Miklós. Kezdeté este 9 órakor. A t. közönség kéretik kalap és felöltő nélkül a nézőtérre megjelenni. A színház fűtve van!»

* **A Soóvári Társaskör** abból az alkalomból, hogy f. hó 21. és 22. napjain a soóvári m. kir. erdőhivatal tisztikara derék főnöke és társasköri elnöke: *Almássy Andor* erdőtanácsos elnöke alatt, hivatalos évi értekezletét tartotta, f. hó 22-ikén a társaskör helyiségében műkedvelői előadással s előképek bemutatásával egybekötött és fényesen sikerült táncmulatságot rendezett, a melyen a vidéken elszórtan állomásozó erdőtiszték családjai s többen Eperjessel is (dr. Schmidt Gyula, dr. Szlávik Mátyás stb.) vettek részt. A műsor a következő volt: *Zsuffa Antal* főerdész és *Zacsovits Robertné* Najac Emil: «Ö» cz. egyfelvonásos vigjátékát adták elő, s derekasan oldották meg meglehetősen nehéz feladatukat. Egyes játékok, kellemes magyarságuk s élénk előadásuk zajos elismerésben részesült. Az inas szere-

pét játszó *Tokár Emil* is ügyesen mozgott a színpadon. Az előképekben a «Négy évszakot» *Würsching Berta*, *Harmanecok Irén*, *Berthold Gizella* és *Holenkai Etel* mutatta be; míg a «csipkerózsát» *Legányi Ilonka* és *Fischer Károly* személyesítette. Az előképeket háromszor meg kellett ismételni. A vigalmi-bizottság elnöke *Ocsárd Károly* s az előképek rendezője *Fischer Károly* és *Marcsian Livius*, valóban elismerésre méltó munkát végeztek az előképek bemutatásával, a melyek a villamos-világítás mellett minden tekintetben remekül sikerültek. Úgy az előadás, mint a bemutatott előképek becsületére válnak a soóvári műkedvelők mindegyikének. Az előadás és az előképek bemutatása után virradatig tartó táncmulatság következett. Általában az egész est sikerét nagyban emelte a főbányahivatal derék főnökeinek: *Harmanecok György* bányatanácsosnak és tisztársainak szíveségéből a társakör nagytermébe ez alkalomra bevezetett villamos-világítás. Ennek berendezését és a színpad, valamint a bemutatott előképek hatásos színpompával történt megvilágítását *Werther Hugo* eperjesi elektrotechnikus végezte, ki ügyességét és szakavatottságát ez alkalommal is fényesen beigazolta. — A műkedvelői előadás 108 fírt eredményezett. Felülfizettek: Karász István, Harmanecok György, Galló József 1—1 fírt, Almássy Andor és Zsuffa Antal 2—2 fírt s dr. Schmidt Gyula 4 fírt. — A mi végül a *tiszti értekezlet* illeti, ki kell emelnünk, hogy az illetékes szakminiszterium kötelességévé teszi a kincstári erdőket kezelő s vezető hivatalnokoknak, hogy a tisztikart minden év első heteiben oly czéltől hívják össze, hogy közvetlen érintkezés s a nyert tapasztalatok kölcsönös közlése útján tárgyalás alá vegyék a kezelésére bízott kincstári erdők múlt évi kezelésének eredményét, illetve annak tanulságai alapján megtegyék a folyó évben követendő egyöntetűbb és legcélszerűbb eljárás iránt a legmegfelelőbb intézkedéseket. Hogy ez az erdőtisztai szolgálat sikeres érdekében nézve nagyfontosságú, könnyen érthető, ha figyelembe vesszük azt, hogy a soóvári erdőterületben egy 30 tagból álló tisztikar tanácskozásáról van szó, a mely tisztikarnak szakszerű gondozására mintegy 100,000 kataszt holdnyi, vagyis 10 □ mértöldnyi terfogatú erdő és mezőgazdasági birtok van reá bízva. Az értekezlet a tagok lelkes érdeklődése mellett folyt le s szeretve tisztelt elnökének: *Almássy Andor* erdőtanácsosnak elnökével végződött.

* **2000.** Kiváló laptársunknak, a harminczadik évfolyamában S-A-Uj helyen hetenként megjelenő s oly kitűnő szerkesztés alatt álló *Zemlenek*-nek, január 22-ikén immáron *kettedik száma látott napvilágot*. Örömmel ragadjuk meg ezt a ritka alkalmat arra, hogy jeles laptársunkat lelkesedésünk és elismerésünk egész teljességével melegen üdvözzöljük!

* **Táncmulatság N.-Sároson.** Nagy Sároson az ottani társaskör a vasútállomás termeiben, február 1-én, igen sikerültné igérkező táncmulatságot rendez.

* **Az eperjes-bártfai vasút alkalmazottai** az intézet betegsegélyező-pénztára alapja javára Bártfán, 1899. január 28-án, táncestélyt rendeztek! A humoros megívóval kiemeltük a következőket: Hirdetmény. Ertesítjük a t. közönséget, hogy folyó év január hó 28-ikán az alábbi menetrend szerinti vonatok fognak Bártfán, a Hungária-szálló nagytermében, indítani. A forgalom lebonyolításához szükséges vonóerőt Alexy elismert nevű füstösháza fogja 8 mozdonyával szolgáltatni. A szolgálat pontos lebonyolítására külön bizottság fog felügyelni. Menetrend. (Indulás 8 órakor.) Éjféli előtt: Próbavonat (csárdás) indul 8— órakor, személyvonat (keringő) 8:50, expresszvonat (gyorspolka) 9:30, vegyesvonat (négyes) 10—, tehervonat (csárdás) 11—. Szereles: 1 órakor. Éjféli után: Tehervonat (csárdás) indul 1— órakor, gyorsvonat (gyorspolka) 2—, személyvonat (keringő) 2:30, vegyesvonat (négyes) 2:55, tehervonat (csárdás) 3:45, mozdony-menet (lengyelke) 4:10, osztóvonat (csárdás) 4:40. Tartózkodás a vonatnak között 5—5 perc. Általános határozmányok. 1. A túldolai vonatok végrehajtó szolgálatára csakis oly egyének alkalmazhatók, kik egészségesek és táncolni jól tudnak. 2. Oly egyének, kiknél attól lehet tartani, hogy vigyázatlanságuk folytán a személyek biztonságát veszélyeztetik: a fenti szolgálatra nem alkalmazhatók. Különleges határozmányok. *Nem szabad* a mozgásban lévő járművekről leugrani, — a mozgó járművek alatt átbújni, — az útközön átmászni, — a vágányokon járnival vagy állni, hol tolatás végeztetik, — az érkező vagy induló vonat előtt átmenni, — oly munkát végezni, mely az elcsúszást vonná maga után, — elővigyázat nélkül tolatni, — ki- vagy bekapcsolni, míg a járművek meg nem álltak, — ki- vagy bekapcsolást arra nem hivatott egyének végezni, — féketlen kocsi mozdony nélkül tolatni, — a fék-helyet elhagyni, — a nyílt pályán megállni, — a nyílt pályán a járművet elhagyni, — üres tartányt az asztalon túrni. — Elvesztett szivekért a bizottság nem szavatol, hanem az anyakönyvvezető. Ebben az esetben a bizottság az örömszüllők költségére vótélyek- és nyoszolyólányokról gondoskodik fog. — Kik a fenti határozmányokat meg nem tartják, aggregényeknek dekretáltaknak. — Nem szabad reggel 5 óra előtt a szolgálatot elhagyni. A rendező-bizottság.

* **Az utolsófarsangi álarcsos- és dominós-táncmulatság** iránt az érdeklődés a legszélesebb körben általános. Mint értesülünk, a vidéki intelligens közönség is nagy számmal szándékozik résztvenni. Az erélyek ülőhelyei már elfogytak. A rendezőség közelebb 100-at fog felkérni városunk és vidékünk ifjai közül arra, hogy a táncsteremben a rendezés teendőit elvállalni szíveskedjenek.

* **Bál.** Az idei farsang igen sikerült bálja volt a Szinyei Merse István főispán védnöksége alatt f. hó 21-ikén a Vigadó nagytermében megtartott ipartestületi bál. A katonazenekar, valamint Alexy zenekara a hajnali órákig játszott. A négyeseket 80 pár táncolta.

* **Köszönet-nyilvánítás.** Az ipartestületi bálon felülfizettek: Szinyei Merse István 25 fírt, Székely Pál 10 fírt, dr. Schmidt Gyula 9 fírt, Ghillány József 5 fírt, Gasch János 5 fírt, dr. Horváth Ödön 3 fírt, Grieger József 2 fírt, N. N. 2 fírt, dr. Osvald Tivadar 2 fírt, Saláta András 2 fírt, Magyar József 2 fírt, Hartman testvérek 2 fírt, Mayer József 2 fírt, Vajda Róza 2 fírt, Major Róbert 2 fírt, Pletényi Endre 2 fírt, dr. Mosánszky Győző 2 fírt, Barts Emil 2 fírt, Zborovszky Antal 2 fírt, Gabona József 1 fírt 50 kr., Kurimszky János 1 fírt, Kobilicz Frigyes 1 fírt, Jaczkó György 1 fírt, Herkely János 1 fírt, Friedmann Bernát 1 fírt, Mochnay Kálmán 1 fírt, Lintner Károly 1 fírt, Marczinkó János 1 fírt, Strasser Antal 1 fírt, Fenyus János 1 fírt, Próner Károly 1 fírt, Szatankay Antal 1 fírt, Sztraka István 1 fírt, Verdon László 1 fírt, Gyagyovszky Sándor 1 fírt, Miklósy Mihály 1 fírt, Ridarcsik Gábor 1 fírt, Hajdú Lajos 1 fírt, Gaál András 1 fírt, Kovács Béla 1 fírt, Gruber (N.-Sáros) 1 fírt, Bátor András 1 fírt, Vasskó Lajos 1 fírt, Kassay István 1 fírt, Böhm Bertalan 1 fírt, Lipták István 1 fírt, Bodnár András 1 fírt, Luchs Róbert 1 fírt, Klein Lajos 1 fírt, Schusztek Nándor 1 fírt, Hajdú Bertalan 1 fírt, Grossmann Armin 1 fírt, Divald Lajos 1 fírt, Jeczuskó N. 1 fírt, Holénia József 1 fírt, Grusz László 1 fírt, Bloch Salamon 1 fírt, Keller Bernát 1 fírt, Sikorszky Árpád 1 fírt, Szentiványi Ferencz 1 fírt, Tydor Lipót 50 kr., Hajducsky István 50 kr., Veszely Vilmos 50 kr., Jaksa János 50 kr., Bilich Ferencz 50 kr., Werther Húgó 50 kr., Ravasz Mihály 50 kr., N. N. 50 kr., M. K. 30 kr., Ismeretlenek 4 fírt 50 kr. Összesen: 133 fírt 30 kr. — Meleg köszönetét nyilvánítja az ipartestület a felülfizetőknek, Schroeffer Antal és Osvald Károly uraknak, kik a villamvilágításhoz 5—5 fírtal hozzájárultak, s végül *Levius Lajos* gépgyárosnak, ki szíves volt a Berger-féle szálloda udvarát saját költségén kivilágítani.

* **Ismét tűz volt Bártfán** január 22-ikén Dél előtt kigyuladt *Marcsin Jánosné* háza s rövid idő alatt még három szomszédos ház is lángba borult. Az épületek jórészt biztosítva voltak s a tulajdonosok ennél fogva kárt nem szenvedtek. A rövid idő alatt már másodikban pusztító tűzvész azt a gyanút ébresztette, hogy gyújtogatás okozta a veszedelmet, a tűzrendőri vizsgálat azonban kiderítette, hogy a tűz a fakémény meggyuladása folytán keletkezett.

* **Kis-Szebenből** írja tudósítónk, hogy az ág. hitv. ev. I. egyház f. hó 22-ikén tartotta *Gergelyi Nándor* egyházfőfelügyelő elnöke alatt közgyűlést, a melynek főtárgyát a múlt évi apr. 25-ki tűzvész által elhamvasztott s újra felépített templom építési költségeinek ügye képezte. A fölépítés 3000 fírtba került, a melyhez adományokkal Ö felsége, az ev. gyámintézet s a Gusztáv Adolf-egylet járult. Adományképen 1000 fírt gyűlt be. — F. hó 23-ikán temették el Kis-Szebenben a 83 éves *Demeter Gáborné*, szül. Jäger Karolinát, a közönség óriási részvéte mellett. Férje, ki 1885-ben halt meg, Kis-Szeben városának sok éven át érdeke volt. A magas korú matrónában *Gallé Gábor* kir. kath. főgimn. tanár nagyanyját gyászolja. — A kir. tanfelügyelő f. hó 23. és 24-ik napján a kis-szebeni állami elemi iskolát látogatta, mely alkalommal *Karpati József* igazgató tanító, kis-szebeni 40 éves tanítósa jutalmául, az érdem-éremmel lett kitüntette.

* «**Ballag már a vén diák...**» Jogakadémiánkon a hét-féléves rendszer értelmében, a jelen félévvel, tehát január 31-ikén, nyolczan fogják tanulmányaikat elvégezni, hogy nekiindulhassanak az élet rögös útjának s a társadalmi élet ügyeinek irányzásában s rendjének biztosításában átvegyék leendő fontos szerepeiket. A jelenleg végezők közül *Sztrich Béla* a jogi-kar, a fennálló szabályok értelmében, a m. kir. igazságügy-miniszteriumhoz terjeszti fel, hogy mint kitűnően végzetett s mint olyan ifjút, a ki a Kar előtt jóra való komoly törekvéséről ismeretes, a kinevezéseknél előnyben részesítsék. Az így kitüntetett ifjút közönségünk is előnyösen ismeri *Szechenyi-köri* szavallataiból, az ifjúsági ünnepségek alkalmával tartott szónoklataiból, valamint műkedvelő színelőadásainkon való ügyes játékából is.

* **Államvizsgálat.** Jogakadémiánkon január 26-ikén egy jogtudományi államvizsgálatot tartottak, a melyen miniszterileg kinevezett kültágot gyanánt *Legesa István* és *Uhlarik Matyas* kir. törvényszéki bírák vettek részt.

* **Ajánlat.** Az *Eperjesi Lapok* (Felvidéki Szemle) bármelyik évfolyamát jutányos áron megvételre keresik. A feltételeket megmondja a kiadóhivatal.

* **Elveszett.** *Leck István* felső-orlicsi lakos, postamester, ez évi január 12-ikén d. u. 1 óra tájban *pénztárcsáját* Felső-Orlicson elvesztette. A pénztárcsában 1 drb 10 fírt, 1 drb 5 fírt, 1 drb orosz tallér 1 fírt 28 kr. értékben, egy váltó 190 fírtól és egy 61 fírt számla volt. A megtaláló kellő jutalomban részesül.

* **Fogházból** a — halálba. *Krivi György* jan. 22-én reggel szabadult ki az ügyészség fogházából s haza, a hegyikertekbe akart menni. Ittas állapotban volt s így történt, hogy a mint a Gallotsik-féle kert mellett a kis hida lépett, elszédült, s arcczal a 7 láb mély árokba esett. Ereje már nem volt talpra állani s az árokban levő arasznyi vízbe fúlt. A rendőrség által a hullakamarába szállított.

* **Tettenért tolvaj.** *Csepiga-Jakubni Mária*nak a péntek rossz napja. Pénteken indult el ugyanis körútjára, hogy téli fehérműt szerezzen; valószínűleg olvasta a balatoni halászköté jósátat, hogy a február hideg lesz. Betévedt a fehértőre *Dadej Mária* mosónő-höz, kinek udvarán a kiakasztott fehérműveket csábítóan ringatta az esti szél. Sikerült is egy nyaláb fehérműt elemelnie s indult kifelé az udvarból; de korán örült, mert a kapuban szemközt jött vele *Dadej Mária*, a ki rögtön felismerve a helyzetet, torkon fogta a tolvajt s bezárta a fatartóba. Az azonnal értesített rendőrség szabadította ki Csepigánét a fatartóból s vitte be a — dutyiba.

* **Kéménytűz.** F. hó 21-ikén reggel 1/7 órakor *Csarnogorszky Alajos* szebeni-út 8-ik számú házában kéménye túlfűtés folytán kigyuladt; a tüzet pár perc alatt eloltották.

* **Sikkasztó körjegyző.** A lőcsei törvényszék két napig tárgyalta *Braiss Bódog* kubachi körjegyző tömeges sikkasztási ügyét. Ötvenkét sikkasztás volt ellene a vád. Nyolcvanhárom tanút hallgattak ki, kiknek vallomása alapján a törvényszék vádlottat másfél évi börtönre és három évi hivatalvesztésre ítélte.

* **Erős sovíniszta** ugyan, de derék magyar ember *Szalay Farkas* honfitársunk, ki felbuzdulva a Klondykeben hirtelen meggazdagodott aranyásók sikerein, maga is elindult az aranytermő hó- és jégborította távol Észak-Amerikába. Hogy azonban hazájától távol is kifejezést adjon magyar érzelmeinek, még itthon ellátta magát megfelelő ruházattal, fegyverrel, szerszámokkal, sőt — tekintettel a Klondykeben uralkodó drágaságra — még élelmi-szerekkel is, melyek között élelmi- és gyógyszer gyanánt néhány tucsat négycsillagos *Esterházy-cognac* foglalt el tekintélyes helyet. Igaz ugyan, hogy — mint *Szalay* írja — nagy bevételi vámot szedtek be rajta partraszállásakor, de majd megfizetik neki a klondykeiek, minden cseppjét arannyal; már pedig, ha ez tény, akkor *Szalay* uram akár egy csakányvágást se tegyen, mert magából a vele vitt *Esterházy-cognac*-ból is meggazdagodhat. A mit tiszta szívből kívánunk is neki.

* **«Anticalvus»** a neve azon elismert kipróbált szernek, mely hajkihullás, fejkorpa, kopaszodás ellen a legsikeresebben használható. Az «Anticalvus» a haját puhítja, a fejbőrt tisztítja s a haj mindennemű bántalmait eltávolítja. Nemcsak férfiaknak és nőknek, hanem gyermekeknek is kitűnően ajánlható. Egy üveggel 2 koronáért küld a fő-szétküldési raktár: *Kanitz Ödön* gyógyszerháza Balassa-Gyarmaton; de kapható minden más gyógyszerháznál is.

„Henneberg-selyem“

14 krtól 14 frt 65 krtig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés-, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

A szerkesztőség üzenetei. H. J. P. Hálás köszönet. Közlelő levél meg. — Cs. A. S. Bogdány. Köszönjük a küldeményt. Csak ha az egész munka kézírata kezeink között lesz, akkor határozhatunk a közlés tekintetében.

CSARNOK.

A heraldika köréből.*

Írta az «Eperjesi Széchenyi-kör» magyar-irodalmi szakválasztmányának 1898. december 14-iki estjén felolvasó: **Dr. Meliorisz Béla**, jogakad. m.-tanár, a «Magyar Herald. és Geneal. Társ.» tagja.

Daliás időknek egy régi, tisztos, büszke emlékével, a címerrel óhajtok jelen felolvasásom alkalmával foglalkozni; a címerrel, mely talán az egyetlen a lovagkor rég letűnt csodás korszakának intézményei közül, mely dacolt a gyorsan tűnő századok korszelleme változásában rejlő kérelmetlen hatalommal, és büszke szépségével felidézni kíváncsiságunkat érdekes múltja iránt!

Mintha az a kis színes pajzs, ezüstös-aranyos sisakjával, körültelegő foszlánydíszével egy darab világtörténelmet, egy darab kulturhistóriát rejtene magában! Mintha a nemzetségeknél eme féltett kincse, tagjait születésüktől halálukig kísérő ősi öröksége évszázadok gazdag történetéről, családoknak dicső múltjáról regélné, mintha lelkebe vésné minden birtokosának múltjához mért kötelességeit jövődjé iránt!

1. *A címer fogalma, eredete, fejlődése.* «A címer bizonyos szabályok szerint meghatározott mázokból és alakokból formált kép, a melyet megkülönböztető vagy ismertető jel gyanánt használnak azok, a kiket megillet, s a mely jogi tartalommal, tulajdonságokkal bír.»¹ A heraldikának egyik legérdekesebb kérdése a címerjogról szól, vagyis arról, hogy kik viselhettek címet.

A harci élet követelte önkényes felvétel volt a címerek viselésének legrégebbi jogalapja; a nemesi rendnek volt joga és kötelessége a hadba szállás; első sorban tehát ezek érezték annak a szükségét, hogy fegyvereiket s első sorban pajzsukat megkülönböztető jelekkel lássák el; ezek érezték magukat feljogosítottaknak címerek felvételére. Nem volt azonban kizárva az sem, hogy polgári rendűek vegyenek fel hasonló czélből ily hadi jelképeket, hisz a nemességnek és a címernek fogalma egymáshoz közel állott ugyan, de azonos nem volt! A címernek ily önkényes felvételét szankcionálta a hadi dicsőség és a szokás, és a címereket, címeres pajzsokat a családban öröklőkké tette az ősök emléke, dicső fegyvertényeik iránt az unokákban élő kegyeletes tisztelet. A fejedelmi hatalomnak kiépülése, az a felfogás, mely

* **Forrásművek:** Dr. Nyáry Albert: «A heraldika vezérfontalás». Budapest, 1886.; Bárczay Oszkár: «A heraldika kézikönyve». Budapest, 1897.; a «Turul» tizenhat évfolyama 1883–1898.; Eduard Freiherr von Sacken: «Katholisch der Heraldik». Leipzig, 1885.

Jól tudom, hogy jelen dolgozatom nem tarthat igényt önálló tudományos becsre, jelentőségre; nem egyéb ez, mint kivonatoltság a heraldikának, — melylyel oly előszeretettel foglalkozom —; nem is volt más czélom, mint a történelmi eme fontos segéd tudományára és az ezt oly nagy buzgalommal művelő «Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság»-ra, nemkülönben szakkollektívára, a «Turul»-ra felhívni az «Eperjesi Széchenyi-kör» mélyen tisztelt tagjainak figyelmét!

¹ Bárczay: «Heraldika» 1. l.; — Varjú Elemér cikke a «Turul» 1898: 3. f.

minden jogosítványnak gyökét a koronában látta és a címerviselés nagy közjogi és társadalmi jelentőségének korán való felismerése csakhamar a fejedelmi hatalomnak jogkörébe vonta a címer-adományozás jogát is, mely rövid időn az államhatalom kegyeinek egyik legfontosabbikát, a jutalmazások, a kitüntetések egyik legkeresettebbikét képezte. Míg annalélte a címerek önkényes felvétele napirendjén volt, sőt a címer-cserének, eladás, illetve vételnek számos esetével találkozhatunk, — a mint erre példa a német császári ház őseinek, IV. Frigyes nürnbergi várgrófnak esete, ki 1317-ben megvette regensburgi Lutoldnak sisakdíszét: veresfüllű arany kopót, avagy az a híres címer-elidegenítés a Zellerek és az Oettingen grófok között, mely hosszadalmas pernek lett forrásává,¹ — addig ezentúl a címereket a fejedelem adományozza, s az önjogulag felvett, vagy régi jogon használt címerek, címer-eladások, cserék uralkodói megerősítést igényelnek.

A fejedelmeknek eme joga átvezet a heraldika régi korszakából az újabb korba, a címeres-levelek korszakába.

Magyar hazánkban a címerek és a címerjog fejlődésének sok eltérő jellemvonásával állunk szemben. Az a régi elv, hogy «una eademque est nobilitas», hogy a nemesség jogai egy és ugyanazok, hogy «nincs is valamely úrnak nagyobb és valamely nemesnek kisebb szabadsága»,² a honfoglalás mythikus korbé burkolt tényeivel egybefüggő ama ősi felfogás, hogy a honfoglaló nemzetnek minden fegyvertviselő, hadakozó tagja nemes volt, a rendiséget kizáró régi eszméje a nemzet, a nemesség egységének, míg egyrészt nem helyezte nagy súlyt a címer bírására, a nélkül is eléggé tekintélyesnek érezte, tudva önmagát, addig másrészt sokkal később fordult uralkodójához címer-adományozásért, megerősítésért, sokkal tovább őrizve meg a címer önkényes felvételének jogát, a nyugati nemzetek.

Míg a német birodalomban aligha találunk nemes családot, melynek címere nem az uralkodói adományozás, vagy legalább megerősítés jogalapjából eredne, addig nálunk számos nemes család őseredeti jogon bírja címereit, és erről uralkodói adományozó oklevelet felmutatni nem képes; ezek a legrégebbi családok közé tartoznak! S még akkor is, midőn nagykésőn, Zsigmond korában ilyenmódú kérelem kezd a magyar nemes királyához járulni, ismételtlen olvashatjuk határozott kifejezést annak, hogy ez külföldi példára történik, hogy tehát ez nem felel meg az ősi nemzeti felfogásnak. A kereszténység befogadása, a külföldi, főképp német lovagok megtelepedése, a nyugati feudális és lovagkori eszmék némelyikének — bárha a «szent korona» tanának szűrőjén megtisztulva — átültetése ütötte az első rést a magyar nemesség hajdani egységén s a régi, minden rendiségtől ment felfogáson, míg azután eljutottunk mi is ahhoz a felfogáshoz, hogy a királyi trón fényéből sugárzik ki a nemesi jogoknak, kitüntetéseknek egész teljessége!³

Az ősi magyar felfogásnak tolmácsa Verbőczy, midőn azt mondja (I. R. 6. cím), hogy: «a címer, melyet a fejedelem valakinek ad, a nemességnek nem szükséges kelléke, hanem csak ékessége, mert a címer adományozása egymagában senkit sem nemesít; minthogy sok polgárnak és közrendű embernek van a fejedelemtől nyert címere, de azért mégsem számítjuk a nemesek közé!» (Folyt. köv.)

¹ Dr. Nyáry: «Heraldika» 59. lap.

² Verbőczy: I. R. 2. cím.

³ «A claro lumine throni cesaree aut regie maiestatis, velut e sole radii, nobilitates legitime iure procedunt et omnium nobilitatum insignia ab imperatoria seu regni sic dependent serenitate, ut non sit dare alicuius generositatis insigne, quod a gremio non proveniat cesaree vel regie maiestatis». Armalisok szövege.

KÖZGAZDASÁG.

Piaczi árak Eperjesen

	1899. január 24-én:	I. oszt.	II. oszt.
Búza	100 kgr.	9 50	9 —
Rozs		7 75	7 25
Árpa		6 75	6 50
Zab		6 —	5 50
Repcze		12 —	11 —
Kukoricza		7 —	6 50
Bab		8 —	7 —
Borsó		10 —	8 —
Lencse		12 —	10 —
Árpáda		15 —	14 —
Burgonya		1 50	1 40
Széna		2 20	1 80
Alomszalma		1 —	80
Marhahús	1 kgr.	— 52	— 48
Sertés-hús		— 56	— 54
Juhhús		— 36	— 32
Borjúhús		— 56	— 52
Halak		— 90	— 80
Tyúkok	1 pár	1 60	1 40
Csirkék		1 —	80
Libák		4 80	3 60
Kacsák		1 60	1 50
Pulykák		10 —	8 —
Szalonna, fehér tábla	100 kgr.	78 —	76 —
Szalonna, füstölt		80 —	79 —
Disznósír	1 kgr.	— 75	—
Vaj		1 —	90
Méz		1 30	1 10
Viasz		1 40	1 20
Tojás	1 pár	— 06	— 05
Faggyú, olvasztott	100 kgr.	48 —	46 —
Faggyú, nyers		28 —	26 —
Bükkfa	4 köbm.	11 —	10 —
Tölgyfa		9 —	8 —
Faszén	100 kgr.	1 50	—
Porosz-köszén		1 50	—

Főszerkesztő: **Dr. Horváth Ödön.**
Felelős szerkesztő: **Dr. Mikler Károly.**

Kiadótulajdonos: **Kösch Árpád.**

NYILT-TÉR.*

1898. B. 484. sz.

Ö Felsége a Király nevében!

a kis-szebeni kir. járásbíró, mint büntető-bíró, *Lőrincz János* magánvádlónak *Lőrincz János* vádlott ellen, rágalmazás és becsületsértés vétsége miatt, 1898. B. 484/I. szám alatt folyamatba tett bűnügyében az alulírott napon és helyen következően

Í T É L T:

Lőrincz János 38 éves, ág. ev. valású, nős, gyermektelen, vagyonos, lelkész, büntetlen előéletű vádlott, a Berzeviczy Rezső sérelmére elkövetett s a Btkv. 258. §-ába ütköző és minősülő, egy rendbeli rágalmazás vétségében bűnösnek mondatik ki és ezért a Btkv. 258. §-a alapján, a Btkv. 92. §-ának alkalmazásával, az 1892. évi XXVII. t.-cz. 3. §-ában meghatározott czélokra fordítandó és 15 nap alatt, különbeni végrehajtás terhével fizetendő, behajthatlanság esetében pedig a Btkv. 53. §-a értelmében 10 és 5 (tíz és öt), összesen 15 (tizenöt) napi fogházzal helyettesítendő 100 (száz) frt fő- és 50 (ötven) frt mellékbüntetésre ítéltetik; köteles továbbá a vádlott 18 frt 20 kr. költséget Berzeviczy Rezső magánvádlónak 15 nap alatt végrehajtás terhével megfizetni, úgy nemkülönben az 1890. évi XI.III. t.-czikben meghatározott módon behajtandólag a felmerülő eljárási költségeket a m. kir. államkincstárnak megtéríteni.

Ellenben vádlott a becsületsértés vádját és következményeinek terhe alól felmentett.

A képviselő ügyvédek munkadíjai megállapítottak és pedig: dr. Rosenthal Adolf ügyvédé 18 frt 20 krtban, dr. Liska Mihály ügyvédé 8 frtban saját megbízóik ellenében.

Ezen ítélet egész terjedelmében az Eperjesen megjelenő «Felvidéki Szemle» című lapban, a Btkv. 277. §-a értelmében vádlott költségére, közölteendő.

Indokok.

Lőrincz János vádlott beismerte a vád egy részét, hogy Bánó Árpád, esperességi felügyelője által nyilatkozattételre szólíttatván fel az ellene, mint lelkész ellen, 1898. évi október havában Kapin elkövetett tetteség miatt, azért igazolása végett 1898. évi november hó első napjaiban Kis-Szebenbe jött, innen pedig felügyelője keresésére Roskoványba Bánó Iván házához ment, a hol Bánó Árpád, Bánó Iván és Spillenber Barna jelenlevők előtt, előadta jövelele czélját, s igazolása közben azt állította a magánvádlóról, hogy 1898. év elején Hoznek Lajos házában, a hol magánvádlóval és Rakovszky Elek tanúval hárman együtt kártyáztak, magánvádlót hamis kártyajátékon rajta kapta, mert a ferbli-játék közben magánvádló kezét megfogván, abban négy kártya helyett ötöt találtak. Ez játék közben történt, a mikor még egyikök sem dobta el a kártyát kezéből, de Rakovszky Elek tanú megragadta ekkor vádlottat és fenyegetések között, becsületszavát vette vádlottnak, hogy az esetről hallgatni fog. Azonban a Kapin történetek után Rakovszky Elek a vádlottat adott szava alól feloldotta s így nyilvánosságra hozhatta a dolgot. Továbbá, hogy magánvádló a tettenérésről maga beismerte, hogy öt kártyát tartott a kezében négy helyett, de azzal védekezett, hogy nem csalási szándékból tette. Mindezek dacára a pénz behúzza, sőt az előtte levő és nem a kasszához tartozó 10 frtos bankjegyet is elvitte tőle a magánvádló, a melyet csak Rakovszky Elek közbelépése folytán, kapott vissza a vádlott.

De tagadta a vádlott a vád másik, a becsületsértés tényálladékát képező részét, azt állítván, hogy nem mondta magánvádlót gazembernek, hanem csak azt hozta fel a tanúk előtt, miszerint Kapin, a felesége ellen elkövetett becsületsértés miatt, közvetlenül a sértés megtörténte, aljas gazembernek nyilvánította a magánvádlót, a míg a sértést jóvá nem teszi.

Bánó Árpád, Bánó Iván és Spillenber Barna tanúk megerősítették, hogy a vádlott előadása megegyezik az általa 1898. évi november havában előadottakkal.

Magánvádló rágalmaznak nyilvánította vádlott összes állításait és követelte vádlottól, hogy állításainak valódiságát igazolja be. Határozottan tagadván, hogy vádlott az ő kezében négy kártya helyett ötöt talált volna és azt állította, hogy ezt sohasem ismerte be a vádlott előtt, de nem is teheté, mert ennek még a lehetősége is ki van zárva, miután vádlott heveskedésekor a játék sorsa már el volt döntve, tehát a kártyák már ki voltak viritva az asztalon és nem voltak többé a játékosok kezében. Tagadta továbbá a magánvádló azt is, hogy a vádlott előtt állítólag azzal védekezett volna akkor, hogy véletlenségből és nem szándékosan lett volna négy kártya helyett öt a kezében, és hogy vádlott elől oly 10 frtos bankjegyet is elvitt volna, mely nem tartozott a kasszához, mert egyáltalán nem volt az, hogy az ő, a magánvádló játéka szabálytalan lett volna.

Vádlott állításainak valódiságát Rakovszky Elek tanúval mondta beigazolhatóknak, a kinek kihallgatását a bíróság elrendelte.

Rakovszky Elek tanú hit alatt vallotta, hogy soha sem állította sem vádlott, sem más valaki előtt, miszerint a magánvádlót hamis kártyajátékon tetten érte volna, mert ilyenről egyáltalán semmi tudomása nincs. A Hoznek Lajos házában lefolyt kártyajátékokra vonat-

* Az e rovat alatt közöltékért felelőséget nem vállal a Szerk.

kozólag kezdtek l tak: a m és utolsó ban folyt miatt, csa játékos — ban maga sorsa ma vádló kéz más, a ta kifejezést a mire az és feleme vissza szá delyek man bec fognak. osztotta a elviteléről lékezett t lett volna sem tudt pillanatba azt állítot sorsa el v tes, hogy tak egész folyt. Az vádló a feloldotta dül boszt

581—189

H

Eper alsó mellékh 15-ik na berbe ad fo yó evi kützetik kezdése kivevő y beli ajár hatók s tekinthe Eper

151. kig.

H

Az e elkészitt hivatalos s azt min ellen nem alk beadand február vonatko február Kiem szőlalás gében k hogy ug lek a p ott eset Eper

Vigyázz a védjeg

Hat ben ez a kel és it Eml csepj meg szű utasítássa Közp szertára A M Jes: Ba monn Widder C nél. — S

kozólag pedig azt vallotta, hogy vacsora után többen kezdtek kártyázni, később azonban csak hárman maradtak: a magánvadász, a vádlott és tanú. A kérdéses és utolsó játékban, mely éjféli után és borközi állapotban folyt le, tanú eldobta kártyáját a nagy hívások miatt, csak magánvadász és vádlott — a két vesztes játékos — tartották meg kártyáikat és ebben a játékban magánvadász lett a nyertes. A midőn így a játék sorsa már el volt döntve, a vádlott megkapta magánvadász kezét, mondván: «tovább nem játszom» és még más, a tanú emlékezetébe vissza nem idézhető és sértő kifejezésekkel élt vádlott a magánvadász szemében, a mire az egy asztalnál ülő tanú közbelépett, átfogta és felemelte vádlottat, mondván: «vigyázz Jancsi, vond vissza szavadat, mert különben a falhoz váglak». A kedélyek lecsillapulta után, tanú felszólítására, mindhárman becsületszavukat adták, hogy az esetről hallgatni fognak. Azt nem tudta tanú megmondani, hogy ki osztotta akkor a kártyát, valamint a 10 firtos bankjegy elviteléről és visszaadásáról sem tudott. Arra sem emlékezett tanú, hogy a magánvadász kezében több kártya lett volna, mint a mennyinek lenni kellett, mert azt sem tudta, hogy egyáltalán volt-e kártya abban a pillanatban a magánvadász kezében, avagy sem, csak azt állította tanú határozottan, hogy ekkor már a játék sorsa el volt döntve, hogy a magánvadász volt a nyertes, hogy egy és ugyanazon játszma kártyával játszottak egész idő alatt és hogy a kártyázás kis összegben folyt. Az igaz, hogy a kapui eset után, a hol magánvadász a vádlott feleségét és a tanút megsértette, tanú feloldotta vádlottat adott szava alól, de ezt tanú egyedül boszúból tette, mert néhány nap múlva, a mint

a magánvadászlótól fegyveres elégtételt nyert, ismét azt mondta a vádlottnak, hogy ne bolygassa a dolgot, mert tanú nem emlékszik, hogy a valóság kiderítése céljából tárgyaltak és tisztázták-e nyomban a dolgot, avagy sem, a mennyiben a kártyázás után mindhárman tovább folytatták az ivást és mert tanúnak semmi tudomása nincs arról, hogy magánvadász hamisan kártyázott volna. De nem is tettelezi és nem hiszi ezt magánvadászlótól, mert különben nem lépett volna közbe magánvadász védelmére és nem is kártyázott volna magánvadászlóval azóta, a mit pedig többször megtett. Bírói felhívásra a vádlott kijelentette, hogy több bizonyítéka nincs.

Ezek szerint a vádlott nem tudta beigazolni állításainak valódiságát. Rakovszky Elek tanú vallomásaival pedig a magánvadász előadását látta a bíróság valószínűsítve, a miért is a valóság kiderítése céljából — az alaki jog szempontjából esküre különben sem bocsátható vádlott ellenében — a magánvadász hitel-tett meg állításaira; miáltal a vádlott ellen fenforgó bizonyítékok alapján beigazolást nyert vádlott állításainak valótlansága.

Mint hogy pedig a vádlott három egyén, tehát a törvény szerint több együtt jelenlevő személy előtt, oly tényt állított magánvadászlótól, hogy hamis kártyajátékon rajtakapta, — mert négy kártya helyett ötöt talált kezében, — a mely valódisága esetében alkalmas lett volna arra, hogy magánvadászlót a közmegejtésnek tegye ki és mint köztisztviselő ellen, a fegyelmi eljárás megindításának alapul szolgáljon: ennél fogva vádlott a rágalmozás vétségében bűnösnek volt kimondandó, és tekintettel azon túlyomó enyhítő körülményekre, hogy

egyrészt esperességi felügyelője által történt nyilatkozattételre való felszólíttatása folytán, tehát igazolása közben is — hogy előzőleg magánvadász érzékenyen megsértette vádlottnak feleségét, közvetve pedig vádlottat is, tehát — másrészt jogosnak vélt felháborodásának benyomása alatt követte el vádlott a rágalmozást, ezért a Btkv. 92. §-ának alkalmazásával, a fogház-büntetés mellőzésével, egyedül az ítélet rendelkező részében meghatározott összegű pénzbüntetésre ítéltetett, az elj. szab. 107. §-a alapján a költségekben elmarasztaltatott, míg az ítélet közzététele vádlott költségeire a Btkv. 277. §-a alapján rendeltetett el.

Vádlott azon további állítása, hogy Rakovszky Elek tanú is hamis kártyajátékon fogta volna magánvadászlót, mint a vádlott állítása szerint, hallomás útján szerzett valótlannak állításnak terjesztése, szintén rágalmozást képez; akárcsak azon harmadik tényállítása is, hogy Kapin a magánvadászlót aljas gazembernek nyilvánította, a míg a felesége ellen elkövetett becsületsértést jóvá nem teszi. Minthogy pedig a bírói gyakorlat szerint egy személy rágalmozása több összefüggő állítással csak egy rágalmat állapít meg, ennél fogva vádlott csak egy rendbeli rágalmozás vétségében volt bűnösnek kimondható; ellenben a becsületsértés vádjával, bizonyíték hiányában, felmentendő volt a vádlott.

Ezen ítélet indokaival együtt nyomban kihirdetve, ebben úgy a vádlott, mint a magánvadász megnyugodott és így az ítélet azonnal jogerőre emelkedett.

Kelt Kís-Szebenben a kir. járásbírósnál, 1899. évi január hó 13-ik napján.

Kochina,
kir. aljárásbíró.

581—1899. kig. sz.

Hirdetmény.

Eperjes szab. kir. város tulajdonát képező alsó-malom a hozzátartozó összes mellékhelyiségekkel együtt 1899. évi márczius 15-ik napjától számítandó három évre haszonbérbe adandó. E célból az árverés határnapjával folyó évi február hó 8-ik napjának d. e. 10 órája kitűzetik azzal, hogy a szóbeli árverés megkezdése előtt a megajánlandó évi bér 10%-át kitevő vádium-összeggel ellátandó zárt írásbeli ajánlatok a város polgármesteréhez beadhatók s ugyanitt a kibérlési feltételek is megtekinthetők.

Eperjesen, 1899. évi január hó 26-án.

Mandics Ede,
polgármester.

151. kig. szám.

Hirdetmény.

Az esküdtképes egyének alaplajstroma elkészítve, ezen alaplajstrom a polgármester hivatalos helyiségében közszemlére tétetett ki s azt mindenki megtekintheti. Ezen alaplajstrom ellen — akár alkalmas egyének kihagyása, akár nem alkalmasak bejegyzése miatt — netán beadandó felszólalásra határidőül folyó évi február 1—8. napjai, az ezen felszólalásokra vonatkozó észrevételek megtételére pedig február 9—12 napjai tűzettek ki.

Kiemeltetik, hogy a netán beadandó felszólalások a polgármester hivatalos helyiségében közszemlére szintén kitéve lesznek, s hogy úgy a felszólalások, mint az észrevételek a polgármesternél nyújthatók be, vagy ott esetleg szóval is megtehetők.

Eperjesen, 1899. évi január hó 25-én.

Mandics Ede,
bizottsági elnök.

Vigyázzunk a védjegyre!

Máriaczei gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomorbajoknál, nélkülözhetetlen s általánosan ismert házi és népszerű étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felfújtság, savanyú felbűfögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörgés, szűkülésnél.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortülséghez és étellekkel és italokkal, giliszták-, májbajok- és hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Központi szétküldési raktár: **Brády Károly** gyógyszer-tára a „Magyar Királyhoz“, Bécs, I., Fleischmarkt 1.

A **Máriaczei gyomor-cseppek** valódián kaphatók: **Eperjes:** Barts Emil és Molitorisz I. gyógyszerészeknél. — **Honmona:** Szekerák A. gyógyszer-nél. — **Kís-Szeben:** Widder Gy. gyógyszer-nél. — **Lubló:** Ignatovits A. gyógyszer-nél. — **Szilna:** Császár Árpád gyógyszerésznél.

Magyar találmány! Magyar gyártmány!

„PERFECTOR“

szabadalmazott gáztűzű készülék

világítási, fűtési és erőfejlesztési célokra.

Nem robban! Nem ártalmas!

Tejesítmény és fogszerelési meghatározás a magy. kir. technológiai múzeum által bizonyítva.

Fényfok-meghatározás Hahóthy Sándor tanár által bizonyítva.

ÚJ GÁZKÉSZÜLÉK!

Mindenhol felállítható, teljesen veszélytelen, mert a légszusz hideg úton állítatik elő. — Felügyeletet nem igényel, könnyen kezelhető. Nem robban, nem ártalmas.

Világítási berendezések létesítésére, minden házbán, szállodában, kaszinóban, színházban, nyaralóban, fürdőhelyeken, kastélyokban, mulatókban, gyárakban, műhelyekben, vendéglők- és kávéházakban.

Gázmotorok útján úgy műhelyekben ipari gépek hajtására, mint gazdaságokban gazdasági gépek, rosták, morzsolók, szecskavágók, darálók stb. üzemban tartására a legjobb és legolcsóbb erő.

Egy 83 gyertyafényű láng mintegy 1 1/2 krajczárba kerül. Egy óra 1 óerő 5 krajczárba jön.

Eddig már számos „Perfektor“-berendezés működik az országban világító- és erő-célokra, melyekről elismerő-levelek felett rendelkezünk.

Petroleum- és benzín-motorokat olcsón átalakítunk gázkúhoz.

Részletes és ismertető leírások, valamint költségvetések bérmentve és díjmentesen.

Mautner Adolf és Társai

Budapest, V., Arany János-utca 3. sz. a.

Köszönetnyilvánítás.

Ó Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ó császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg rendkívül meg van elégedve az asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ó Fensége hosszabb gyalog-kiránduláson használta és észre vette, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknel. Küldök egy pár vadász-czipót, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbest-talpbéléssel ugyanannál a czipésznel s aztán küldjék ide.

Értesítik, hogy a vadász-czipók ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, a mint megfelelőek voltak a szalon-czipók.

Zágráb, 1898. július hó 8-án. Krahl, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor úr!

Az asbest-betéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábajám, úgy, hogy — azt hiszem — lábajam semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni tisztelettel híve

Dánoson, 1897. szeptember 17-én. Wekerle Sándor.

Nincs többé lábfájás!

Órjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem láb-daganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki czipőjét dr. Hőgyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbest-talpbéléssel látja el.

Kettősvastagságú 1 forint 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbest-talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös-hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottatott.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Vizsgálati díjak megjelölő árengedmény!

ÁLTALÁNOS ASBESTÁRÚ-GYÁR BETÉTI TÁRSASÁG
BUDAPEST, VI., SZÍV-UTCZA 18.

Üzlet-átvételi jelentés.

Alulírott a nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy az Eperjesi Tejszövetkezettel megkötött egyezség alapján, annak tejtermékét f. év január havával forgalomba hoztam.

Sajt- és vaj-gyártáson kívül f. év február hó elsejével a tej-elárúsítást is berendezem, de egyelőre csakis friss fejtésű teljes tejet szállítok, még pedig házhhoz szállítva literjét 7 krajczárjával.

Kávé- és habtej-színnek az eladását egyelőre függőben hagyom.

Tejkocsim mindennap reggel 6-tól 8-ig áll a t. közönség rendelkezésére, a miért is kérem a t. vevő-közönséget, sziveskedjen szükséglet esetén a literék mennyiségét s a pontos utca- és házzámot velem közölni, hogy jövő hó 1-jével a rendelményeknek pontosan s minden fennakadás nélkül eleget tehessek.

Magamat a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva, maradok

Eperjes, 1899. évi január hó 27-én,

kiváló tisztelettel:

Renfer Gusztáv,
az Eperjesi Tejszarnok bérlője,
tornai és kriványi sajtgyáros.

A Pap-féle ház

kassai-út **41**-ik szám alatt
a hozzátartozó nagy kerttel
és gazdasági épületekkel,
esetleg csupán a ház,
azonnal bérbeadó
avagy örök áron eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Egy gyógyszer sem múlja felül

Kaiser MELLCZUKORKÁIT

maláta-kivonat cukorral, szilárd alakban.

2360 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány biztos sikert bizonyít köhögés, rekedtség, katarrhusok és elnyálkásodásnál.

Egy csomag ára **10** és **20** kr.

Biztos sikert

hoznak az általánosan bevált

Kaiser-féle Pfeffermünz-Caramellák

étvágytalanság, gyomorfájás s elrontott gyomornál.

Egy csomag ára **20** krajczár.

Kapható

Wieland és Schroepfer
cukrászdájában Eperjesen.

A fő-utczai 2. sz. ház

tizenegyezer forintért azonnal eladó.

A holland-amerikai útirány.

Hetenkint egy- vagy kétszeri
gőzforgalom
Rotterdamtól New-Yorkig.

Cajüt-iroda: Bécs, I., Kolowratring 9.
Fedélzet-iroda: Bécs, IV., Weyringasse 7/a.

I. Cajüte:	II. Cajüte:
Április 1-től Okt. 31-ig 290—400 Mk.*	Aug. 1-től Okt. 15-ig 200 Mk.
Nov. 1-től Márcz. 31-ig 230—320 Mk.	Okt. 16-tól Julius 31-ig 180 Márka.

* A cajüte fekvése és nagysága, valamint a gőzös gyorsasága és elegáncsiája szerint.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirreves háziszser ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagzaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

MEGHÍVÓ.

Az Eperjesi Villamvilágítási és Erőátviteli Részvénytársaság t. cz. részvényesei a folyó évi február hó 15-én délutáni 4 órakor Eperjesen, a városháza tanácstermében megtartandó

RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE

ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozási tárgyak:

1. Közgyűlési jegyző és két jegyzőkönyvhitelesítő választása.
2. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzlet eredményéről s a mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Határozat a kimutatott tiszta nyereség felhasználása iránt.
5. Az igazgatóság indítványa 50,000 frt névértékű elsőbbségi kötvények vagy új részvények kibocsátása tárgyában.
6. Az igazgatóság indítványa az alapszabályok némi módosítása tárgyában.
7. Egy igazgatósági tag választása.
8. A felügyelő-bizottság 3 rendes- és 2 póttagjának választása.

Eperjesen, 1899. évi január hó 20-án.

Az igazgatóság.

SZTRAKA ISTVÁN ÉPÜLET-MŰBÁDOGOS EPERJESEN.

Műhely: Bástya-utca 6/a sz. saját házban.

Ajánlja a nagyérd. helybeli és vidéki közönség szives figyelmébe fürdőszobáknak zuhanyfal való berendezését, ülökádákat fűtőkészülékkel, vízvezetési csövek vezetését, valamint mindenféle egyszerű s díszes épületmunkáknak befedését és körülcsatornázását, tornyok bebadogozását, kémény-toldalékokat, házi- vagy szoba-ürszékek szagnélküli berendezését, konyha-edényeket, kerti-öntözők készítését, bronzmunkák javítását és minden e szakmába vágó munkák elkészítését jutányos árak mellett.

Villámhárítók, telefonok és szobasürgönyök felszerelése!

A nagyérd. közönség szives pártfogását kéri

teljes tisztelettel:

Sztraka István.

Ingyen szederfa-csemete.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium országos selyemtenyésztési felügyelősége bárkinek ingyen ad 2—3 éves magágyi szederfa-csemetét. Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magánfelek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye, utolsó posta, vasút-, esetleg hajóállomás pontosan bejelentendő.

Ha a csemetét magas törzsű fákká neveljük, úgy egy katasztrális holdnyi faiskolába 7200 csemete helyezhető el olyformán, hogy a sorok egymástól 1 mtr., a sorokban a csemeték 80 cmtr. távolságra álljanak.

Sővényalakításnál 1 folyóméterre 3 darab, 1 folyóölre 6 darab csemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt **sürgősen** jelentsék be.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium
országos selyemtenyésztési felügyelősége
Szegárdon (Tolnamegye).

Ház-eladás.

Az Eperjesen a fő-utczán lévő 39-ik számú

Kéler-féle ház

szabad kézből jutányosan eladó.

Értesítést ad Kéler Elek ügyvéd Nagy-Becskereken és Boross Zsigmond ügyvéd Eperjesen.